



“Sosyalizmde ısrar, insan olmakta ısrardır”

YURTSEVER GENÇLİK

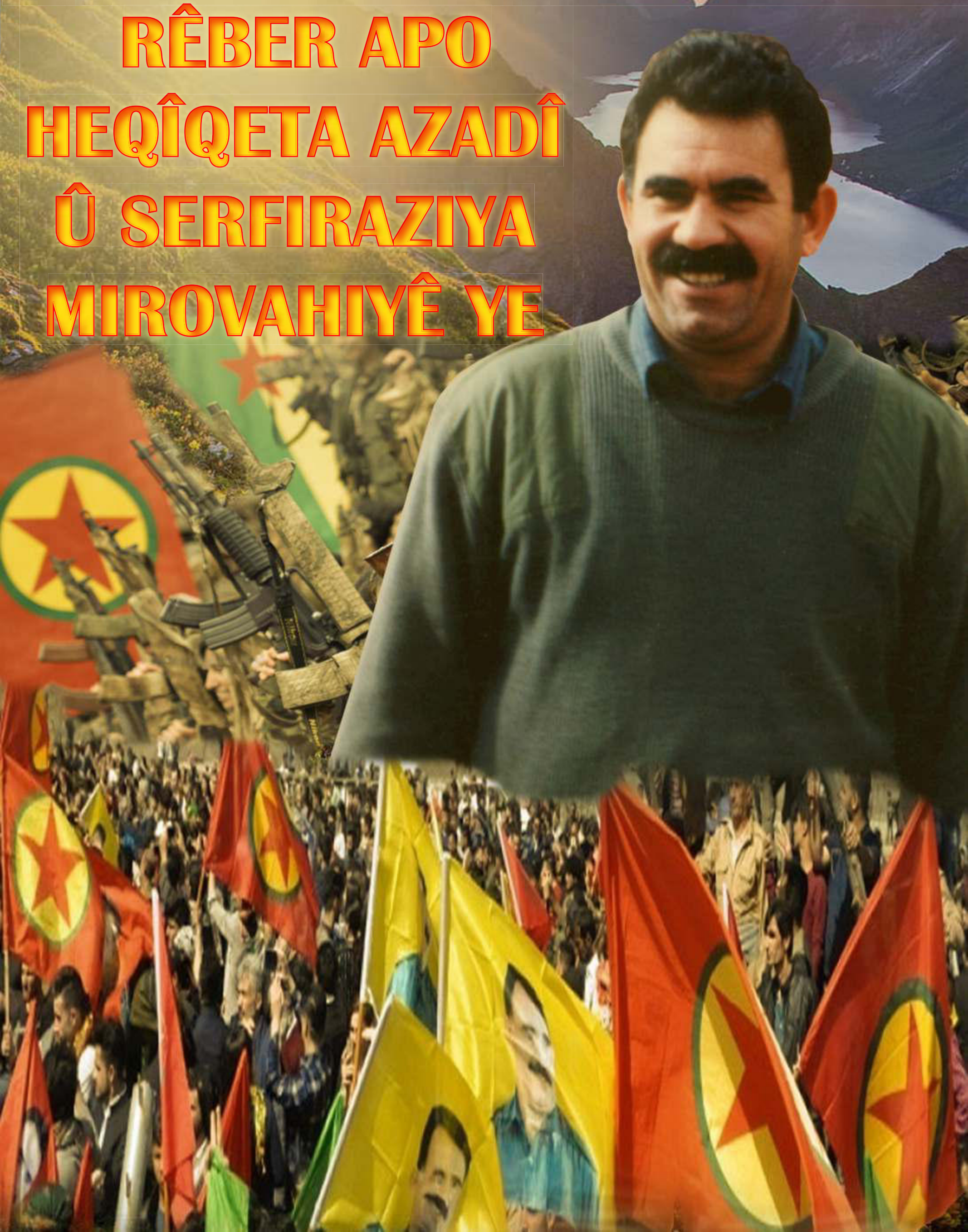
Aylık İdeoloji ve Kültür Dergisi | Sayı: 12 | Nisan 2022

RÊBER APO

HEQÎQETA AZADÎ

Û SERFIRAZIYA

MIROVAHIYÊ YE



İÇİNDEKİLER

İnsan Toplumu İçin Genel Anlamda Önderlik Demek,
Gelişme İçin Bir İmkan Demektir

02

Apocu Gençlik Olmak

06

74. Önderliksel Doğuş Yılı Zafer Yılı Olacaktır

10

Masumiyetin Gücü

14

Doğuş Gerçeğimiz

18

Anda Sizlerin Yaşadıklarınızın Toplamını Yaşıyorum

22

Benim Durumum Gerçekleşen Ve Özgür Kimlikli Bir
Halk Olayıdır

29

4 Nisan ile Tanrıçalık Toprağa Yeniden Kök Saldı

33

Gençliğin Öz Savunma Örgütlülüğü

36

'Halil Arkadaş, Sen Çok Güzel Çalışmalar Yapacaksın

41

Berxwedana Kela Dim Dimê

43

Allahım Bu Çocuk Neye İşarettir

46



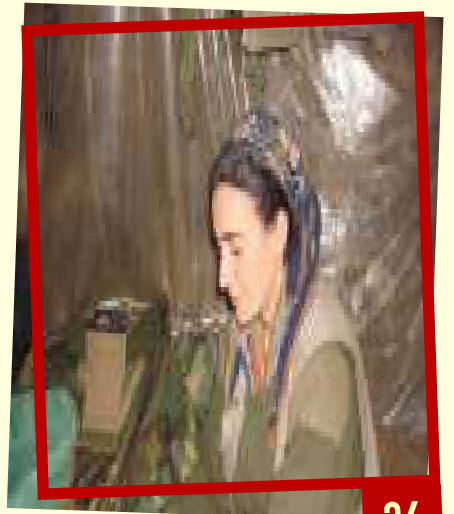
02



06



29



36



JÎ EDITOR

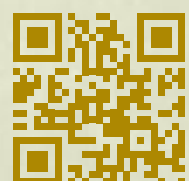
Rêber Apo Heqîqeta Azadî û Serfiraziya Mirovahiyê ye

Rêhevalên hêja!

Hêz, moral û kelecena ku di 8 ê Adarê û 50 yemîn Newroza serkeftin û serfiraziyê de hate afirandin ve ketina salvegera 4 nîsanê vê hêvî, hîs û baweriya serkeftinê hîn xurttirkir. Tevahiya jin, ciwan û gelên cîhanê bi çalakîyên xwe û biryardariyên xwe israra azadiya Rêber Apo ya fîzîkî wek peyamek pir vekirî îfadekirin û amadebûna xwe beyankirin. Zayin û derketina kesayetên rêber yên civakî û dîrokî bê guman bi tenê wek hebûn û derketineke biyolojîk nikare were destgirtin. Jiber ku ev zayîn di pratîka jiyana rêberande veduguhere rastiye û îdeolojîk, felsefîk, çalakvanî, dîrokî û civakî. Kesayetên rêber bi vê rastiya xwe ve ji ayîdê gel, civak an jî netewekî bûyîne derdikevin û digihêjin rastiyeke gerdûnî û wek hebûneke gerdûnî îfade dibînin. Bê guman ev îfadeya gerdûnîbûna rebertiyê herî rast di rastiya Rêber Apo de şênber û jiyanî dibe. Jiber vê yekê ye ku îro 4 ê Nîsanê di tevahiya cîhanê de di wateyeke zayîn û vejînbûna felsefîk, îdeolojîk, dîrokî û civakî de tê pênasekirin û di wateya ku zayîna biyolojîk derbaskiriye de tê pîrozkirin. 4 ê Nîsanê îro taybet ji bo Gelê Kurd û tevahî gelên cîhanê wek xwedî nasnamebuyîn, ji tarîtiya koledariyê derketin, bi hebûn û xwebûna xwe ve civakîbûn û azadiya xwe jiyankirinê tê pênasekirin. Îro bi vê rastiye re jinên Kurd û tevahiya jinên cîhanê Rêber Apo wek Rêberê azadî, nasname, hebûn, xwebûna xwe dîtin. Di xeta Rêber Apo de îro pêşengtiya mîlîtantiyê dikin. Tevahiya netew û civakên ku fikrê Rêber Apo naskirine îro di refên azadiyê de têkoşîna mîlîtantiya wî dikin. Di nava refên Tevergera Azadiya Kurdistanê de îro ji gelek netewên cuda gerîlayên enternasyonalîst hene û di gelek welatande dilsozê birdoziya Rêber Apo hene. Ev rastî heqîqeta gerdûnîbûna Rêber Apo îfade dike. Rêber Apo çavkaniya hêz û tempoya xwe bi ruhê ciwantiya xwe ve îfade dike. Jiber vê yekê jî di rast fêmkirin û pêkanîna Rêber Apo de bê guman nasnameya yekemîn jin û ciwan e. Hêza çalakî û pêkanîne di potansiyela ciwantiyê de îfadeya xwe dibîne û ya ji Ciwanên Kurd û tevahî ciwanan tê xwestin jî vê di rastiya Rêber Apo de xistina jiyanê ye. Me wek kovara Yurtsever Gençlik di hejmara xwe ya meha Nîsanê de bi hest û nêrînen xwe yên ciwantiyê ve hebûn, xwebûn, serkeftin û azadiya xwe ya ku Di azadiya Rêber Apo a fîzîkî re derbas dibe îfade kir.

Me bixwînin, me binasin

Me Bi Ciwantî Destpêkir, Emê Bi Ciwantî Bi serkevin.





Önder APO

İnsan Toplumu İçin Genel Anlamda Önderlik Demek, Gelişme İçin Bir İmkan Demektir

İnsan toplumu için genel anlamda önderlik demek, gelişme için bir imkan demektir. İlkel klanlardan en gelişkin toplumlara kadar gelişmeye baş olmak, yol göstermek, buyruk olmak, güç olmak, yasa olmak, çekici olmak kudretin ve yeteneğin sahibi olmak demektir. İnsan, toplum haline gelmek istiyorsa bu, ancak önderliğiyle olacaktır. Bir canlı organizma için baş, beyin neyse, bir toplum için de önderlik odur. Kısacası insan-toplum gerçeğinde önderliksiz olmaz. Ama tarih boyunca önderlik çok bireyselleşmiştir. Buna da despot, kral, padişah, imparator denir. Bu kavramları bile açtığımızda görülüyor ki, insan toplulukları çok zayıfsa önemli bir gelişme aşamasıyla yüz yüzeyseler, bireysel irade için bir gelişme ortamı ve potansiyeli var demektir. Birey neden çok büyümek zorundadır? Aslında bir toplum büyümek istiyor. Örneğin bir klan, aşiret, bir aşiret daha geniş bir halk topluluğu olmak ister. O zaman bir görev daha ortaya çıkar, bu gelişme potansiyeline cevap vermek ge-

reker. Birey öngörü, yüksek çaba, ustalık, bilinç ve örgüt yeteneğiyle o topluluğu geliştirmiş bir ortama, seviyeye taşıyabilir. Böylesi bir bireye 'önder birey' denilir. Her türlü yol gösterenin, her türlü otoritenin en yüce biçimi siyasi otoritedir. Siyasi önderlik, en gelişkin önderlik oluyor, sanatların en yücesi anlamına geliyor. Bizim konumuz, hiç şüphesiz siyasi önderlik çözümlemesidir, yine askeri önderlik çözümlemesidir. Sanatın, ekonomik çalışmanın ve hemen her dalın da önderliği olur. Küçümsememek gerekiyor. Ama siyasi önderlik son tahlilde; ekonomik, sanatsal, askeri önderliği de bağlayan, esasta onlara çıkış sağlayan en temel kurum ve otorite kaynağıdır. İyi bir siyasal otorite olan bir önderlik, askeri önderliğe de yol gösterir, sanatsal ve ekonomik faaliyet önderliğine de imkan verir. Bir yerde iyi bir siyasal önderlik yoksa orada sağlam bir askeri önderlik gelişemez. Askeri-siyasi önderlik olmadı mı, başkalarının askeri olunduğunu kendi örneğimizde de olduğu gibi iyi biliyo-

ruz. Bizde sanat önderliği olmaz, çünkü bizim sanatımız diri değildir, ölüdür. En azından siyasal önderliğin olmadığı dönemlerde bu iyi bilinir. Yine ekonomik önderlik yoktur, düşmanın talanı vardır. İyi bir siyasi önderlik geliştirilmeye başlandığında peşi sıra sanat, ekonomi, askerlik ve diğer bütün toplumsal etkinlikler gelişmeye başlar. Siyasi önderlik durmaya, gerilemeye, çözülmeye başladığında diğer bütün alanların önderliği de çözülür. Bu nedenle siyasal önderliğin belirleyici olduğu her zaman belirtilir. Siyasi önderlik kilit önderliktir. Siyasal önderlik başat önderliktir ve bütün önderliklerin, etkinliklerin kaynağını teşkil eder. Daha çok kendi tarihimizi gözden geçirebiliriz. Bizim tarihimizin bu konuda bir ihanet, gaflet önderliği veya onu doğurtan bir düşman önderliğiyle tamı tamamına kaplı olduğunu söylemek zor

geri olmasının altında böylesi bir tarihi gerçeklik vardır. Yeteneksiz, çaresiz, bilinçsiz, cahil, neyin kendisi için olduğunu, neyin düşman için olduğunu kestiremeyen; neyin özgür yaşam, neyin kölelik olduğunu bilemeyen ve hatta çok katmerli haince bir yaşamı özgürlük sayan, haini normal insan sayarak kendini özgür insanlarla bir tutan bir anlayış içinde olmak bizim bir gerçeğimiz oluyor ki, en tehlikelisi de budur. Özgür olmadığı halde kendisini özgür bilmek, düşmanı başının tacı etmek, gafilini önder saymak ve kendini bu konuda hemen hemen her şeye alet olan birisi durumunda tutmak bizim isyan ettiğimiz, daha ilk günlerden itibaren pek yaşamadığımız bir yaşamdır. Bu yaşamı teşkil eden topluluklarla, kişiliklerle çelişkimiz buydu ve böyle başladı. Büyük eleştiriyi, büyük isyanla, büyük savaşımla ifadesini

“ Her türlü yol gösterenin, her türlü otoritenin en yüce biçimi siyasal otoritedir. Siyasi önderlik, en gelişkin önderlik oluyor, sanatların en yücesi anlamına geliyor. ”

değildir. Bir ülkeyiz, bir halkız, ama hüküm verme, otorite, yani önderlik başkalarının oluyor. Yabancı, işgalcinin, talancının oluyor. Bu tarz bir hüküm veya hükümlerlik altında gelişen tarihi, halkımızın içinden çıkan hainlerin önderliği, hainlerin tarihi, halkın tarihinde de karanlık, lanetli ve gafil bir durumun tarihi olarak değerlendirebiliriz. Bunun bilinen nedenleri vardır. Nasıl işgal-istila edildik, buna kim yol açtı? Bu, karşı tarafın gücü, bizim gücümüz, coğrafya gibi hemen her türlü etkenle izah edilebilir. Mühim ve geçerli olan önderlik tipi, yabancı önderlik tipidir. Halkın içinde otorite kurarak onun siyasal önderi olmaya çalışanların da hain nitelikli, başkaları adına halkı tutsak etmede yardımcı niteliği olan önderler olmasıdır. Ona yardım eden, bilme-yerek de olsa bunu yapan, halkına bağlı olduğunu sanarak düşmanına yardım edenlerin yardımı da gaflet türündendir. Halk gerçeğimizin bu kadar çarpık ve

buldu ve mücadelemiz böyle yürüyor. Büyük bir tarihin başladığı bu ülkede cücelerden daha cüce kalmışız. İnsanlar, etrafına bir hain gibi bakar. Kendisine karşı büyük bir saygısızlık içindedir. Ülkesinde en ufak bir güzellik görmez, görse de değerlendiremez. Acaba bu ülkede yaşam olabilir mi? Acaba bu halk adam olabilir mi? Bu soruları bile kendisine sormaz. Sorsa bile gereğini yerine getiremez, sürekli kaçar. Hep başkalarının ülkesinde, başkalarının gerçeği içinde yükselmek ister, özellikle de düşman gerçeği içinde yükselmek ister. Bu insan nedir, kimdir? Biz bu bireye ne ad vereceğiz? Hatta bireysel tarihimizi düşünelim, düşmanın kurum ve kuruluşlarında ne kadar yükseldiysek, kendimizi o kadar önder sayıyoruz veya işbirlikçi statüde kendimize ne kadar yer yaptıysak, o kadar saygınlıklı ve önder adam olduğumuzu sanıyoruz. Birileri öyle oldu mu, toplumsal yapımıza göre

"gemisini kurtaran" odur deriz. Resmi kişi, şerefli ve saygınlıklı kişi sanılır. Burada büyük bir hata, hatadan da öteye hainlik, gafillik var. İnsan olarak bitmişlik var. PKK demek, bir anlamda bunu görmek ve buna isyan etmek demektir. Öyle anlaşıyor ki, bizde olası bir ülke ve halk önderliği, öncelikle bu gerçeği görmekle başlıyor. Bırakalım bu gerçeği böyle görmeye başlamasını, bir ülke tespitiyle işe başlıyor ve bu ülkedeki halkın farklı bir halk olması gerektiğini var sayıyor. Çok ilkel bir başlangıç, ama gerekli bir başlangıç oluyor. Tümüyle ülkeyi unutmuş veya bırakalım 'benim ülkem olabilir mi' veya 'farklı olan bir halk mıyım' sorularına cevap vermeyi, bu soruları dahi kendisine sorma gereği duymamış. Böyle bir durumla karşı karşıyayız. PKK gerçeğini veya Önderlik gerçeğini anlamak istiyorsak; Önderliğin ülkedeki olaylara, ilişkilere, olgulara toplumun hemen bütün gerçeğine böyle bakmaya çalıştığını bilmek gerekir. Önderliğin diyalaktığı böyledir, bu diyalaktığı yakalamaya çalışıyoruz. Başlangıcı böyle yapıyorsa gelişmesi ve bu çelişkiyi gidererek çözümleyip düzeltmesi de; düşmana koşmayı, kendini inkar etmeyi, gafleti durdurma ve bunların nedenlerini araştırmayla başlar. Ülkenin senin ülken olabileceği, bu halkın senin halkın olabileceği, buna dayalı olarak fikir, düşünce üretme, buna dayalı politik bir doğrultu tayin etme ve bunun örgütsel çabasına girişme, bizim grup döneminin önderli-

ği dediğimiz, örgütlenmenin nüvesi, ilk hali dediğimiz dönemin gelişmesi oluyor. PKK Önderliği'nin çıkışı farklı bir çıkıştır, tarihselliği bu nedenledir, yeniliği buradadır. Gelişme şansını da burada buluyor. Çünkü tamamen tıkanmış, dondurulmuş bir gerçeğe karşı çok zayıf bir ihtimal de olsa, bir yaşam seçeneği sunuyor. Tarihin diplerinde de kalmış olsa bir ülkenin olabileceği, bir halkın bu ülkede varolabileceğini ihtimal dahilinde sayıyor. Bunun fiktisel, düşünsel çıkışını yapıyor. Bunun uğruna bir propagandaya girişiyor ve bu bir akım, bir anlayış oluyor. PKK olayının başlangıçtaki büyüklüğü burada yatıyor. Böyle bir gruplaşmanın başlangıçta hiç anlamamasının nedenleri bunlardır. Çünkü düşmanı ve hatta halkı tarafından ki bu, düşürülmüş bir halk için normaldir başlangıçta hiç dikkat edilmemesi, ciddiye bile alınmaması anlaşıldır. Bütün büyük devrimler veya önemli isyanların çıkışında bu böyledir. Grupsal gelişme dönemi demek, kendisini bir tohum halinde tutmak demektir. Ayrıca bir oluşuma hazırlamak demektir. Daha sonraki gelişmeler için de bu gerekiyor. Böylesi bir dönemi tartıştık. Bu dönemin ağırlıklı olarak ideolojik, yani düşünsel bir arayışla ilgili olduğunu, az grupta tartışılıp benimsenmeye çalışıldığını ifade ettik. Bu aşamada fazla politik, askeri değerinin olamayacağını, bu grubun politikleşmesinin, politik bir önderlik



PKK
Önderliği'nin
çıkışı farklı bir
çıkıştır, tarihselliği bu
nedenledir, yeniliği
buradadır. Gelişme şansını
da burada buluyor. Çünkü
tamamen tıkanmış, don-
durulmuş bir gerçeğe karşı
çok zayıf bir ihtimal de
olsa, bir yaşam seçeneği
sunuyor.

“ İnsan, toplum haline gelmek istiyorsa bu, ancak önderliğiyle olacaktır. Bir canlı organizma için baş, beyin neyse, bir toplum için de önderlik odur. Kısacası insan-toplum gerçeğinde önderliksiz olmaz. ”

olarak kendisini ortaya çıkarmasının bundan sonraki aşama olacağını belirttik. Politik grup olmak, önderlik olmak ne demektir? Geçerli düşman politikasına karşı veya son tahlilde devlete karşı olmak; işbirlikçilere, gaflete ve sürüye karşı olmak demektir. Çıkışımızda bu nitelikler başından itibaren var. 1970’lerin sonlarında bunun ideolojik sorunlarında politik etkinlik böyle doğdu. Tabii devletin ideolojik grup dönemine başlangıçta fazla bir dayatması olamazdı, çünkü gelişme aşaması itibarıyla fazla şiddet uygulamasına maruz kalmaya gerek yok. Fikirle zaten saldırı var. Biz o zaman onlara sosyal-şoven ideolojiler, ilkel-milliyetçi ideolojiler diyorduk. Savaşım da zaten ideolojik çerçeveye sınırlıydı. Ama politik aşamada direkt devlete ve işbirlikçilerine yöneldiğimiz için artık şiddet devreye girdi. Ve o da örgütün resmi ilanı, gidererek şiddeti uygulama gücüne ulaşmış bir örgüt olmaya doğru gidildiği için yapıldı.

Bizim olayımız biraz daha farklıdır. Doğuş, çok inkarcı bir ortamdan çıkıyor. Çocukluk dönemi çok sert bir düşmanın imha süreciyle karşı karşıya kalıyor. Öyle sıradan bir cezalandırma değil, en ufak bir kıpırtı yok olmayla yüz yüze kalıyor. Çıkışın orjinalitesi var, fazla dışa, bir toplumsal zemine dayanarak gelişme şansı da yok. Çünkü halk da kabul etmiyor, yani düşmana koşan bir halk gerçeği var, dostu yok denecek kadar az. Yaşamı bu temelde zorlama durumu söz konusu. Bir önderlik tarzı olarak yol göstermek gerekiyor, çıkışın orjinalitesi buradadır. Aslında bu durum da o kadar önemli değil, çünkü bunlar az-çok sağlandı, başarıyla aşılmaya çalışıldı. Şu daha fazla kendini gösterdi, çizgi her ne kadar doğruysa ve onun aşamaları uygun seçilerek ilerlemek mümkün olmuşsa da, bir kez

daha güç getiremeyen zayıf insan yapısı yanlışığa, çok hata yapmaya eğilimlidir.

PKK olayında, özellikle onun savaşım tarzında, komuta tarzında gerçek sonuçlar yakalanmıştır. Halk için, hatta bireyin kendisi için ilk defa böyle imkan dahiline giren fırsatlar var. Belki gençsiniz, bunun ne anlama geldiğini tecrübeyle fazla bilmeyebilir veya tarihi bilgidен yoksun olabilirsiniz. Ama mümkünse kendinizi zorlayın, anlayın. Gençliğiniz, amatörliğünüz sizi ateşte yakmasın. Bilinçsizliğiniz sizi gözü kara ve abartılı bir kişilikle böylesi bir sürece yanılgılı katmasın. Kaldı ki, gençliğin coşkusu ve talihi de komuta özelliklerini çarpıcı yakalamaya uygun bir yaş dönemini de ifade eder. Bizdeki, bizim temsil etmek istediğimiz önderlik bunun iyi bir örneğini dile getiriyor. Yakalamamanız işten bile değildir. Biraz tutarlılık, kendini kandırmama, abartmaksızın yaklaşım şansınız gerçekleşmeye doğru gidebileceğini gösteriyor. Ama bu iş büyük ciddiyet ister. Kendi kendinizi yüksek bir çaba ve anlayış sahibi yapacaksınız. Ve bunu başkalarına dayanarak, başkalarını ucuzca kullanarak değil, esas itibarıyla kendinize yüklenerek yapacaksınız. Önderlik tarzı esas itibarıyla kendine yüklenme tarzıdır. Önderlik gerçeği kendisini işin en doğru, sonuç alıcı yapılış tarzına oturtmadır. Ve çevrenin de hayranlığını, büyük saygınlığını toplayarak bunu gerçekleştirme tarzıdır. Bunun dışındaki bütün biçimler yapaydır, sonuç almaktan uzaktır. Eğer bu çerçevede bu işe katılım gösterirseniz, sizin önderliğiniz hemen her işte büyük değer ifade eder ve sonuç da alır. Sizden bu isteniyor. Tarihi açıdan, halkımızın bugün ekmek sudan da daha öncelikli beklentisi bunu emrediyor. Bütün çalışmalarınızın başına bu doğru temsili almalısınız



Baran Mawa

Değerli Yurtsever Gençlik!

2022 21 Mart'ında zafer pusulası Newroz'u göstermiştir. Newroz'un direniş ruhu yüreklerimize su serpmiş, gönülleri bahar coşkusuyla canlandırmıştır. Bir çiçeğin filizlenmesindeki olağanüstü güzellik, direniş duygularının zirve yapmasındaki güzellikle özdeşleşmiştir. PKK'nin direniş abidesi, coşku sağanağı, yıkılmaz iradesi ve eylem ruhu KEMAL PİR' in faşizmin her saniyesi ölümden beter zorbalık ve vahşiliklerine karşı direniş kararı alırken "OH BE, DİRENİŞ NE GÜZEL BİRŞEY..." sözündeki hakikat, Newroz alanlarında tekrardan dirilmiştir. 7'den 70'e herkes soykırımcı, sömürgeci düşman faşizmine karşı direniş kesilerek alanları tika basa doldurmuş, Newroz alanları serhildan merkezleri, zafer karargâhları haline getirilmiştir. Van'dan Batman'a, Dêrsim'den Gever'e, Cizîra Botan'dan, Nusaybin'e, Amed'ten İstanbul'a, Çukurova'ya her yer direnişin ve zaferin adı haline geldi. Özellikle

Amed'te faşist düşman sürülerinin tüm müdahale, engelleme ve oyunlarına karşı halkın ve gençliğin sel olup düşman bentlerini aşarak alanlara akması dosta büyük bir mesaj, düşmana büyük bir tokat olarak tarihe geçmiştir. Bunun için başta Cizîra Botan, Nusaybin ve Amed olmak üzere Bakurê Kürdistan Newrozlarına damgasını vuran gençliğin duruşunu APOCU Gençlik Hareketi olarak selamlıyor, direnişlerini kutluyoruz. 8 Mart'an 21 Mart'a direniş bayrağını yükselten kadınlar, gençler şimdi de 4 Nisanı karşılamaya hazırlanmaktadır. Bahar ayları güzelliklerin, sadeliğin, umudun, canlılığın özcesi yaşamın zirveleştiği aylar olmaktadır. Bu anlamıyla Önderliğimizin Nisan ayında doğuşu Kürt halkı açısından yeniden umudun, onurun, cesaretin, canlılığın ve direnişin ruhu olmuştur. Önderliğimizin doğuşu doğayla müthiş uyumlu bir hal almıştır. Yok olmaya mahkûm bir halka yeniden umut, heyecan ve cesaret kazandırmıştır. Önderliğimizin doğuşunu her şeyden önce özgür yaşamın doğuşu olarak tanımlamak Kürt gerçekliği karşısında

daha büyük anlam kazanmaktadır. 4 Nisan bir Önderlik şahsında Kürt gençlerinin, kadınlarının ve halkının yeniden doğuşu olmaktadır. 50. Önderliksel Newrozun yaratmış olduğu kazanma ruhu bu 4 Nisan'ı daha anlamlı ve değerli kılmış Kürdistan gençliğine kazanmayı emretmiştir. Bu anlamı ile değerli halkımızın, kadınların ve gençliğin 4 Nisan Önderlik doğum gününü kutluyoruz.

Değerli Yurtsever Gençlik!

“Somut koşulların somut tahlili” tespiti tüm devrimci mücadelelerin köşe taşı olmuştur. Devrim iddiasıyla yola çıkan devrimci hareketler bu tespite dayanarak çıkış yapmışlardır. Olgunlaşan koşullar ve açığa çıkan imkân ve fırsatlar devrimci çıkış yapmanın vazgeçilmez ölçüsü olmuştur. Bunun için somut koşullar oluşmadan devrim yapma, devrimci mücadele düşüncesi bir hayal olarak görülmüş, birçok devrimci hareket bu düşünceyle sistemin değirmenine su taşımaktan kurtulamamıştır. ÖNDER APO'nun Kürdistan coğrafyasında başlattığı özgürlük savaşı daha ilk adımda bu tespiti aşmış, kendisiyle beraber yeni bir devrimci teori yaratılmasına önayak olmuştur. Kürdistan Özgürlük Devriminin özgünlüklerinden çokça bahsedilir. Belki de en çarpıcı ve kendisini geri kalan tüm devrimci mücadelelerden ayıran hakikat bu olmaktadır. ÖNDER APO, en olmaz denilen koşullarda, imkansızlığın kol gezdiği bir ortamda, tarihin gelmiş geçmiş en vahşi ve zorba düşmanına karşı, en kendisi olmaktan uzak halk gerçekliği içerisinde devrim yürüyüşünü başlatmıştır. Bu

gerçeklik sadece ÖNDER APO'nun duruşuna hakim olan bir karakter özelliği olmakla kalmamış, PKK ile beraber tüm Kürdistan'da devrimin karakterini belirlemiş, kimliği olmuştur. Kürdistan Özgürlük Devriminin nasıl geliştirildiği; nasıl yol alınacağı ve nasıl kazanılacağı da meşalesi olmuştur. ÖNDER APO, 1973 Newroz'unda başlattığı yürüyüşle 50 yıl öncesinden bugünün işaret fişegini yakmış, Newroz partisi olan PKK öncülüğünde Newroz halkını yaratmayı hedeflemiş, yarım asır boyunca kendisini bu amaca adanarak insanlık tarihinin en kutsal, en devrimci ve en zorlu savaşına girişmiştir. Kürdistan gençliği olarak ÖNDER APO hakikati anlaşılmak isteniyorsa ilk adıma bakılmalıdır. İlk düşünceler, ilk duygular, ilk sözler, ilk çıkışlar yani ilk ruh bugünü anlamamızın şifresi olacaktır. ÖNDER APO'nun ruhu PKK ile bedenleşti, gelişen topyekûn savaşla direnen Kürt halkının ruhu haline geldi. Bir kişinin milyonlar haline gelmesinin en güzel ve en harika örneği ÖNDER APO olmaktadır. Bu çıkışla herşey yeniden tanımlanmış, en fazla ihanete uğrayan yaşam anlam kazanmış, hakikat özgürlük savaşının adı olmuştur. Eğer ÖNDER APO da Kürdistan devriminin gelişmesi için somut koşulların oluşmasını bekleyseydi şu anda var dediğimiz herşey bir hiçlikten ibaret olacaktı. Kürtlük tarihin en karanlık derinliklerine gömülmüş, özgürlük ne olduğu bilinmeyen bir hayal olarak, tarifsiz bir kavram olarak görülecekti. Bugün ne kazanılmışsa, hangi değerler hiçlikten kurtarılmışsa, Kürt halkı ve gençliği olarak neye sahipsek, ki bunun başında onur ve şeref gelmektedir, hepsi ÖNDER APO'nun 50 yıllık eşsiz, paha biçilemez, ne kadar anlatılsa da eksik kalacak emeği sayesinde. İğne ile kuyu kazma tabiri Kürdistan Özgürlük Devrimi ve ÖNDER APO'nun yaptıklarını tanımlamada çaresiz kalacaktır. Sadece iğne ile kuyu kazılmamış, aynı zamanda hem kazdıkça derinleşen kuyunun kazımında tereddüt etmezsiniz, tek bir an taviz vermeksizin ısrar



edilmiş hem de ağzına kadar suyla dolu olan kuyuda her an boğulma tehlikesine karşı soluk almaksızın, nefes nefese amansız bir mücadele verilmiştir. Kürt sorunu gibi kördüğüm haline gelen bir sorunda NATO devletlerinin soykırımcı TC Devleti'ne verdiği destek sorunun derinliğini yansıtırken, her bir süreçte ayrı bir tasfiye konsepti belirlenerek topyekûn imha saldırıları sürdürülmesi de boğulma riskini ifade etmektedir. Dolayısıyla Kürt gençliğinin ÖNDER APO gerçekliğine en doğru, en güçlü ve en devrimci duygu ve düşüncelerle yaklaşması, anlamaya çalışması ve layık olmaya çabalaması herşeyin başında gelmektedir. Bu beklenti sebepsiz değildir. Bunlar dile getirilirken şunu eklemekte de fayda vardır. ÖNDER APO herkesten daha çok gençliğin önderidir. Çünkü kendisinde adeta zamanı durdurarak hep genç kalmasını bilmiştir. 24 yaşında başladığı devrimci gençlik yürüyüşünü her zaman gençlik dinamizmi, canlılığı, ruhu, coşkusu, yenilikçiliği ve devrimciliğiyle genç tutmasını bilmiştir. Bununla beraber gençliğin devrim mücadelesinin bel kemiği, vazgeçilmez öncüsü ve zafer ruhu olarak kabul edilmesinde tarihte ilk denilebilecek bir duruşun sahibi olmuştur. Tam da bu yüzden Kürdistan yurtsever ve devrimci gençliğinin ÖNDER APO'nun düşüncelerinin pratikleşmesinde ve mücadelenin zafere ulaşmasında herkesten ve her zamankinden daha fazla sorumluluk duyması, emek vermesi, savaşması gerekmektedir. Kendisini zafer gençliği olarak görüp rol ve misyonunun büyük öneminin farkında olduğu kadar kendisini yaşanan mücadele yetersizliklerine

Bir kişinin milyonlar haline gelmesinin en güzel ve en harika örneği ÖNDER APO olmaktadır.

karşı da sorumlu görmeli, özeleştiriyi her an arınmayı yaşamalı, mücadelenin başarıya gitmesi için aklını ve yüreğini ayaklandırmalıdır. Her bir genç yoldaşımız şunu çok iyi bilince çıkarılmalı ki tarih ve insanlık biraz da ÖNDER APO'nun yarattığı gençliğin devrim mücadelesindeki duruşuna bakarak ÖNDER APO'dan sonuçlar çıkarmaya çalışacaktır. Dolayısıyla 50 yıllık emeğin hakkını vererek yaşamalı ve mücadele etmeliyiz.

Değerli Yurtsever Gençlik!

2022 Newroz meydanlarının Kürdistan yurtsever ve devrimci gençliği için çok önemli mesajları olmuştur. Bunları ne olursa olsun doğru anlamalı, gerekli sonuçları çıkarmalı, zafer mücadelesinin vesilesi haline getirmeliyiz. Hemen hemen tüm Newroz meydanları gençlikle dolup taşmıştır. Yıllardır adeta ortadan kaybolan gençlik potansiyeli gerçek kimliğini bulmuş gibi ya da özeleştirilip verip faşizme karşı onurlu duruşunu göstermek ister gibi meydanları inletmiştir. Milyonlarca genç 50. ÖNDERLİK ZAFER NEWROZU'na katılım göstermiştir. Amed Newroz'unda görüldüğü gibi kendine inandığında, direniş kimliğine denk bir duruşu geliştirdiğinde ve cesaretle düşmanın üzerine yürüdüğünde karşısında duracak hiçbir güç yoktur. Amed Newroz'unda Apocu gençlik kendisine yakışanı yapmış ve TC faşizmine yıllardır biriktirdiği öfkesini kusmuştur. Bununla beraber Apocu gençlik olmak ayrı bir gerçekliktir. Her şeyden önce Apocu gençlik olmak düşmanı kahretmektir. Zafer gençliği demektir. Apocu gençlik olmak, olağanüstü dönemlerin olağanüstü devrimciliğini yapmayı gerektirir. ÖNDER APO'nun gençlik ruhuyla mücadele etmeyi gerektirir. Kürdistan Özgürlük Devrimi'ne damgasını vuran gençlik karakterine göre olmayı gerektirir. Yani düşman faşizmi ne engel koyarsa koysun, ne kadar vahşi olursa olsun gerekçe göstermeden, olmazlığın çaresizliğine kapılmadan, imkânsızlıktan yakınmadan, şikâyet etmeden yapılması gerekenleri yapmaya çalışmaktır. Faşizm

ÖNDER APO

*herkesten daha çok
gençliğin önderidir.*

Bakurê Kürdistan da 7 yıldır kesintisiz bir biçimde gençliğe karşı her türlü yasağı, zorbalığı ve teslimiyeti dayatmaktadır. Buna karşı yapılması gereken düşmanın dayattıklarına karşı meşru olmanın gerektirdiği biçimde hareket etmektir. Özellikle ÖNDER APO'nun posterinin kaldırılmasına büyük bir düşmanlık göstererek tahammül edemeyen faşist yasaklara karşı meydanları dolduran milyonlarca genç her yeri ÖNDER APO posterleriyle donatabilmeliydi. Şüphesiz Newroz'da milyonlarca genç ÖNDER APO'nun fiziki özgürlüğü amacıyla meydanları doldurdu. Yalnız Newrozların sembolü haline gelmiş Önderlik posterlerinin alanlara sokulmasında yaşanan yetersizlik örgütlü Bakur gençliğinin öncülükte yaşadığı zayıflığın en somut göstergelerinden biri olmuştur. Bu örnek üzerinden bile örgütlü gençliğin durumunu anlamak zor olmayacaktır. Hâlbuki Newroz meydanlarında açığa çıkan en önemli mesajlardan biri de buna dönüktü. Müthiş bir gençlik potansiyeli bulunmaktadır. Devrimci mücadeleye kanallı edildığı anda faşizmi tuzla buz edecek muazzam bir enerji bulunmaktadır. Hakeza dünyanın en savaşçı halkının gençliğine sahip durumdayız. Yalnız neden değerlendirilemiyor, neden örgütlendirilemiyor, neden faşizme karşı devrimci eylem içerisine çekilemiyor? Tüm bu sorular ve daha fazlası Bakur'daki örgütlü gençliğin Newroz'un muhteşem direniş atmosferinde kendi payını görmesi kadar yaşanan yetmezliklerde de kendisini görmesini, sorgulamadan geçirmesini ve doğru bir özeleştiriyle gerekli düzeltmeyi yapmasını olmazsa olmaz kılmaktadır.

Değerli Yurtsever Gençlik!

Newroz'daki direniş ve zafer ruhu yılın nasıl geçeceğinin de göstergesi olmuştur. Mücadele çitası belirlenmiş, zafer yılı yürüyüşü başlamıştır. 50. Önderlik yılı kesinlikle bu amaca ulaşmanın amansız, keskin ve meşakkatli savaşıyla karşılanacaktır. Her yerde ve her anda Kürdistan gençliği pusulasını zafere kilitleyerek örgütlenmeli, kendini eğit-

meli, eyleme geçmeli ve savaşmalıdır. Kürdistan Özgürlük Mücadelesinin zafer ruhunu NEWROZların görkemli duruşunda yakından gören faşist soykırımcı düşman elbette boş durmayacaktır. Daha şimdiden saldırı gündemini devreye sokmuş durumdadır. Kürdistan'da ihanetin ve işbirlikçiliğin şaşmaz kalesi olan KDP'yi de arkasına alarak çökmekte olan faşist Erdoğan saltanatı ayakta tutmaya çalışmaktadırlar. Yenilen pehlivan güreşe doymaz misali Kürdistan özgürlük gerillasının Zap, Avaşin ve Metina alanlarında yaşattığı bozgunu telafi etmeye çalışacaklardır. Aynı zamanda topyekun tasfiye konseptinde ısrarın göstergesi olarak her türlü kirli, çirkef ve alçakça planı da gerçekleştirmek isteyeceklerdir. Bu yenilgiye uğratılmış faşist düşmanı yıkmanın zamanı gelmiştir. Bunun için en büyük görev, sorumluluk ve rol Bakurê Kürdistan ve Türkiye gençliğine düşmektedir. Yıllardır ortaya konulan emekler, ödenen bedeller ve amansız çabalar 2022 yılı ile beraber sonuç almaya başlamıştır. Artık Bakur ve Türkiye de korku bentleri yıkılmış, direnişte ve savaşta netleşilmiş, zafere kilitlenilmiştir. Düşmana en büyük ve ölümcül darbeyi vuracak olan da bu ruhla harekete geçecek Apocu gençlik olacaktır. Bakur gençliği Cizre'den Nusaybin'e, Gever'den Van'a, Amed'ten Mersin'e, İstanbul'a direniş ve zafer ruhuyla mücadele etmeye inanırsa ve kendisini adarsa kesinlikle faşizmi yıkacağız, ÖNDER APO ile Amed'te asrın baharının gelişini ve 4 Nisan'ı kutlayacağız. Bunun için diyoruz ki zafer yılında zafer gençliğinin öncülüğünde devrimin zaferine yürüelim, Kürdistan'ı faşist düşmana mezar edelim...



Önderliksel Doğuş Yılı Zafer Yılı Olacaktır

Axîn Mahîr Dicle

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Önderliğimizin doğuşu olan bu Nisan ayını Önderliğimizin görkemli 50. yıl Newrozu'nun yarattığı coşku ile karşılamaktayız. Mart ayını direnen yüzbinlerce genç kadının 8 Mart'tan Newroz'a ortaya koyduğu direnişle karşıladık. Bu 8 Mart ve Önderlik Newrozu'nda faşist erkek egemen devlete darbe niteliğinde cevap verilmiş ve hiçbir baskının Kürdistan gençliği ve genç kadınlarında bir karşılığının olmadığı açığa çıkmıştır. Bütün alanlar tıklım tıklım dolmuş, Kürdistan'dan Türkiye metropollerine kadar bütün şehirlerde "Bijî Serok APO" ve "Bê Serok Jiyan Nabê" "Gençlik Apo'nun Fedaisidir" sloganları haykırılmıştır. Faşist düşmanın bütün engellemelerine karşı Kürdistan gençliği ve genç kadınları cesareti bütün Kürt halkına aşılarmıştır. 7'den 70'e 8 Mart ve Newroz coşkusu en üst düzeye ulaşmıştır. Öncü komutanımız Mazlum Doğan yoldaştan meşaleyi devralan Zekiyeler, Rahşanlar, Ronahiler, Berivanlar ve Sema Yüceler bedenleri ile özgürlük ateşini gürleştiren genç kadınlar olarak özgürlük hareketinin öncülüğünü yapmışlardır. Şimdi ise Kürdistan genç kadınlarının

öncülüğünde bu miras geleneği daha güçlü bir biçimde sahiplenilmektedir. 21. yüzyıl dünyasında edilgen hale getirilmeye çalışılan genç kadınlar kendi öz gerçeğinin farkındalığına ulaşmasın diye egemen kapitalist sistem her türlü düzenbazlığı yapmakta ve bu potansiyelin kendisine karşı bir güç haline gelmesini engellemeye çalışmaktadır. Düşünemeyen, biat eden bir genç kadın kitlesi yaratmaya çalışmak isteyen egemen sistem şunu çok iyi bilmektedir ki xwebun(kendi olmak) gerçekliği ile buluşan genç kadınlar bu düzeni alt üst edebilecek iradi bir güce sahiptir. Hele Kürt gerçekliğinde bin yılların egemen sistemi altında ezilen genç kadın bir de bunun her türlü fiziki, psikolojik özel savaş saldırıları altında her geçen gün daha da derin bir köleliğin içerisine sürüklenmeye çalışılmaktadır. Özellikle de Bakurê Kürdistan'da özel savaş konsepti temelinde genç kadınlar uyuşturucu ve fuhuş ağına takılmaya çalışılmakta ve yurtseverlik ölçülerinden uzak tutularak, yozlaşmaya sürüklenmek istenmektedir. Halbuki genç kadınlar yurtseverliği en derinden yaşayan hisseden kesim olmalıdır. Sahte yaşam içerisinde kendi gerçek-

liğinden uzaklaşan genç kadınlar için en büyük şansımız olan Önder APO, kadın hakikati ile bizi buluşturarak ortaya koyduğu felsefe ile faşist sistemin gerçekliğini bize göstererek buna karşı özgür yaşamı kazanma ve direnişini nasıl geliştirileceğinin perspektifini ortaya koymuştur. Bugün genç kadınlar artık tüm çıplaklığı ile mevcut köle sistemin dayatmalarını fark etmekte ve buna karşı çıkmaktadır. Farkındalık aynı zamanda kendisi ile birlikte reddetmeleri ortaya çıkarır. Bunun anlam gücünü yakalamak aynı zamanda yeni adımları beraberinde getirir. Fakat hiçbir şey kendiliğinden olmaz, ya da hiçbir reddediş örgütlü bir cevap olmadan istenilen sonuca götürmez. İşte bizim en büyük şansımız direnişleri ile bize yol gösteren öncülerimizin olmasıdır. Özgür olma istemi insan gerçekliğinin en temel hakikatidir. Fakat özgürlük hak edilip kazanılan bir şey değil aksine insana dair en temel hakikattir. Şimdi bizim kendi hakikatimizle nasıl buluşacağımızın perspektifi ortadır; Örgütlülük, direniş ve eyleme geçmektir. Biz, bize ait olanı almak ve ebedi kılmak için bedenleri ile özgürlük ateşini tutuşturan Semaların bayrağını yükseltmek ile sorumluyuz. Aslında bunu onlara ve Önderliğimize borçluyuz. Onlar bizim özgürlüğün değerini anlamamız için tereddüt etmeden bedenlerini nasıl ortaya koymuşsa bizde bu direniş geleneğini büyötmeliyiz.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Önder APO felsefiyle yenedünya düzenine

karşı geliştirilen demokratik toplum paradigması ile kendi öz gerçeği ile buluşan genç kadınlar direnişleri yükselterek bu 8 Mart'ta ortaya koymuşlardır. Bu isyan Önder APO'nun 50. Yıl Newrozunda ise genç kadınların zılgıtlarında daha gür yükselmeye başlamıştır. Halk hareketinin en zor açmazlarında her zaman öncülük eden genç kadınlar bugün de mağduru olduğu bu sisteme en büyük cevabı verecek güce sahiptir. Özgürlüğe inanan genç kadınlar her türlü korku, baskı ve zora karşı en büyük çıkışları yaratabilecek özgüce sahiptir. Düşman her ne kadar yıldırma, susturmaya çalışsa da zindanlarda ölümle, tehditlerle göz korkutmaya çalışsa da düşman, örgütlenen genç kadın ve örgütlü gücü karşısında çaresizce yenilgiye mahkum olacaktır. Bilinmektedir ki 4 Nisan 1949 yılında Önderliğimiz Peygamberler şehri Urfa'da dünyaya gelmiş ve bu şekilde birinci Önderliksel Doğuş gerçekleşmiştir. Önderliğimizin doğumu ile bir halk yeniden doğmuş, erkek egemen zihniyetin mengenesine sıkıştırılan kadın kendi farkına varmış ve Mezopotamya toprakları tarihi bir dirilişe tanıklık etmiştir. Bu açıdan Önderliğimizin dirilişi ezilen bütün toplumların, bu coğrafyanın kaderini değiştirmiştir. Önderliğimiz çocukluğundan itibaren kadınlarla arkadaşlığını her zaman güçlü tutmuş, kadının anlam dünyasına girmiş ve kadının tarihsel bütün acılarını en derinden hissetmiştir. Bu noktada Önderliğimiz gelişen kadın



Özgürlüğe inanan genç kadınlar her türlü korku, baskı ve zora karşı en büyük çıkışları yaratabilecek özgüce sahiptir.

devriminin sağlayıcısı olmuştur. Genç kadınlar olarak bilmeliyiz ki Önderliğimizin doğuşu özellikle biz Kürt kadınları için en büyük şans olmaktadır. Bugün Önder-

İşte bu yüzden Önderliğimizin doğuşu sadece biyolojik bir doğuş olarak düşünülmemelidir. Önderliksel doğuş aynı zamanda Kürt halk gerçekliğinin,



Genç kadınların özgürlük istemi, zafer istemi her zamankinden daha güçlüdür. O zaman bu 4 Nisan özgürlüğün, ve zaferin 4 Nisan'ı olmalıdır.

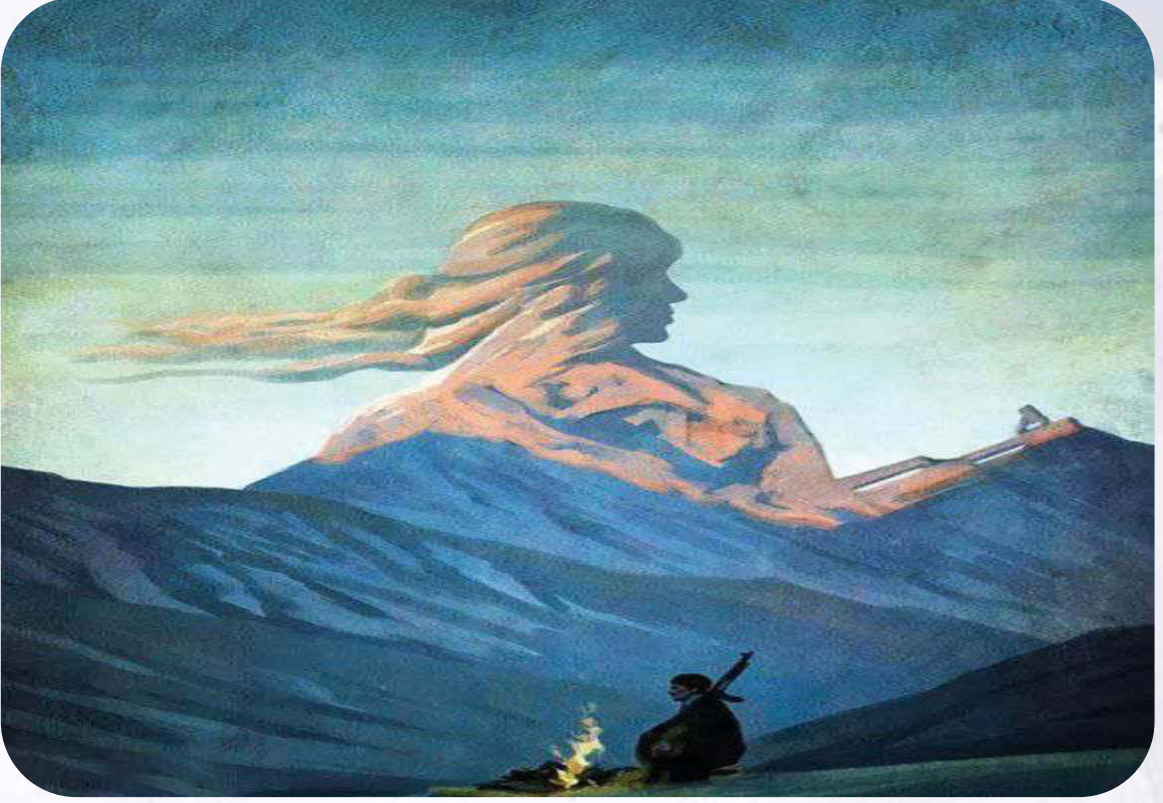
liğimiz sayesinde binlerce genç kadın militan, faşizmin, erkek egemen sistemin temellerini sarsacak düzeyde ideolojik ve fiziki savaşın yürütücü gücü olmakta ve faşizme en büyük darbeleri vurmaktadır. Önderliğimizle birlikte kadının yaşam aşkı, coşkusu ve tutkusu her geçen gün daha çok gelişmiş ve bütün dünya halklarını etkileyen bir duruş açığa çıkmıştır. Kazanılan öz güç, irade, yaşam aşkı kuşkusuz Önderliğimizin kadınlara özellikle de genç kadınlara verdiği sonsuz emeğin sorucu olmaktadır. Önderliğimiz binlerce Kürt, Türk, Arap, Çerkez binlerce genç kadını büyük bir titizlikle eğitmiş ve kadının irade sahibi olmasını, özgürlük yolunda büyük adımlar atmasını sağlamıştır. Bu sayede Kürt kadınları, Kürt genç kadınları toplumun öncü, yönlendirici gücü olmayı başarabilmiştir.

Kürt kadınlarının, gençlerinin yeniden yaşam bulduğu, dirildiği gün olarak ele alınmalıdır. Önderliğimizin doğuşu bizim de doğuşumuzdur, yeniden yaşam soluğunu soluyuşumuz, kendi farkımıza varışımızdır. Bu doğuş sömürge altın-

Önderliğimizin doğuşu bizim de doğuşumuzdur, yeniden yaşam soluğunu soluyuşumuz, kendi farkımıza varışımızdır.

da, üzerine ölü toprağı atılarak yaşmaya zorlanan Kürt'ün adeta kader olarak benimsediğı dili ve kültürü ülkesi ile yok sayılmasının ters yüz edildiğı faşist sömürü sisteme darbe niteliğinde gelişen bir doğuştur. Bu nedenle genç kadınlar olarak yeniden doğuşumuzu 8

çarmihında rehine tutulan Önderliğimizin fiziki özgürlüğünü sağlamak için dağlarda savaşılan Kürdistan Özgürlük Gerillalarıyla birlikte nihai zaferi getirilmelidir. Genç kadınların özgürlük istemi, zafer istemi her zamankinden daha güçlüdür. O zaman bu 4 Nisan özgürlüğün, ve zaf-



Mart'tan Newroz'a ortaya çıkan direniş ruhu ile karşılamamız gerekmektedir. 8 Mart'ta ortaya çıkan ve Newroz'da zirveleşen coşkuyla 4 Nisan'da, Önderliğimizin doğuş gününde sel olup akmalı, alanlara taşmalı ve bu coşku sürekli kılınmalıdır. Her sene gidildiğı gibi bu sene de Amara Köyü gençlikle, genç kadınlarla dolup taşmalı, 8 Mart ve Newroz'un açığa çıkardığı ruh Amara Köyü'nde daha canlı kılınmalıdır. Genç kadınlar olarak özgürlüğümüzü kazanmanın koşullarını ve direniş zeminini yaratan Önderliğimize ve ona yoldaş olan öncü kadın militanlarımıza bağlılığımızı kanıtlamanın ve özgürlüğümüzü kazanmanın yegane yolu kesintisiz eyleme geçerek bulunduğumuz her yeri birer serhildan alanına dönüştürmektir. Sahte kapitalist düzeni alt üst etmek bizim için en temel görev olmaktadır. Bu isyan sadece sistemi paramparça etmekle yetinmemeli, İmralı

erin 4 Nisan'ı olmalıdır. Önderliğimizin fiziki özgürlüğü bizim için en değerli zafer olacaktır. Zaferin yolu ise hem 4 Nisan'ı büyük bir coşkuyla karşılayıp alanları serhildan alanlarına çevirerek ve en önemlisi yönümüzü özgürlük dağları çevirmekle olur. Kürt kadınları, Kürt genç kadınları olarak Önderliğimizin fiziki özgürlüğünü sağlamak bizler için temel görev ve sorumluluk olmaktadır. Bunun en büyük savaşımı ise şüphesiz özgürlük dağlarıdır. Bütün genç kadınların direnişi, mücadeleyi büyüteceğı mekanlardır dağlar. Bu temelde biz genç kadınlar için gün devrime öncülük etme günüdür. Genç kadınlar öncülüğünde gençleri ve tüm halkı serhildana kaldırma günüdür. Gerillanın görkemli Newroz coşkusunu ile buluşmak, dağlarda yanan ateşi tüm meydanlara taşımak için hamle yapma zamanı biz genç kadınlardadır.



Masumiyetin Gücü

Mücadele Arkadaşları

Bu topraklar öylesine yiğit genç kızlar ve erkekleri bağrında büyüttü ki, her biri bir özge can, her biri umutlarımızı yeşerten, her zaman insanlığımızı diri tutanlar oldular. Her bir yoldaş ayrı bir güzellik, ayrı bir anlam, ayrı bir zenginlik ve tanımaya çalıştıkça, tanıdıkça ayrı bir derinlik. Tıpkı bir okyanus gibi. Belki her bir okyanusun da büyüklüğü ve derinliği bellidir, evren dersek içimizdekinin sesi olmaya yeterli olabilecek. Nasıl ki, çiçek tarhında her birinin ötekiyle farkı ayırt ediciyse; her bir yoldaşın da diğerine göre önemli ayırt edici özelliği vardır. Öncü şehit yoldaşlarımızı anlatmaya çalışmak kuşkusuz gerçekliklerinin tamamı olmayacak. Şu iddiada da bulunamayız 'ONLAR anlatabildiklerimiz kadardır.' Bilakis ifadelerimiz gerçeklerinin bir nebzesi olabilir. Doğru sevmek, doğru anlamaktan ve anladığımız kadar yaşamsallaştırmaktan geçer. Kürdistan'a sevdalı, özgürlüğe sevdalı, bu sevdayı özgür insan Önder Apo'dan öğrenmiş şehit yoldaşlarımız, aramızdaki herhangi biri hiç olmadılar. Her zaman farklıydılar, çekiciydiler, en öndeydiler, en sabırsızıydılar. Nuda yoldaş da yaşamıyla, kişiliğiyle, yüreğiyle, mücadele duruşuyla farkını fazlasıyla yaratabilmiş bir arkadaştı. Kişiliğini

özgürleştirmede ciddi ısrarın ve pratikte özgür yaşam öncülüğünün sahibiydi. Kimisinde bu bir deli fişek gibi atılmak olur en ileriye. Onda ise sükunet içinde zamanını sabırsızlıkla bekleyen ve o zamana kadar yapabileceği tüm anlamlıca şeyleri yapmaktı. Nuda yoldaş deyince kendisini tanıyan hemen herkesin aklına, dürüstlük, sadelik, masumiyetlik, emek, hesapsızlık, irade ve moral gelir. Toplumun kanıksadığı masumiyet bir militan güce, örgütlülüğe, eylem kapasitesine, vuruş keskinliğine, özgür iradeye nasıl dönüşebilir diye irdelemek Nuda yoldaş biraz olsun anlaşılır kılacaktır. Toplumda masumiyet deyince hayatın yanlışlarıyla tanışmamış, tanışmışsa bulaşmamış, kötülülerine el değdirmemiş ama kendisinden ayrı olan bu dünyaya yabancı, habersiz, kendini savunmaktan yoksun, güç süz ya da bu kötülükleri tanımışsa da hiç karışmamış özelliklere sahip kadın hatırlanır. Genelde masumiyet kelimesi kadınla ilişkili olarak akla gelir. Kadına ait bir özellik olarak bilinir. Bu doğrudur. Ancak geleneksel toplumun masumiyet atfettiği kadından beklentileri farklıdır. Toplum, masum kadını baş tacı yapar. Kadınlar, bu masumiyeti, geleneklerin emrettiği biçimde erkeğin mülkiyetine

sessiz, sedasız bir kader gibi girivererek bakirce yerine getirir. Ve Nuda yoldaşın şahsında gerçekleşen geleneksel toplumun yarattığı itaatkar uysallığa, sorgulamaksızın hayatı yaşamaya, tepkisiz, silik, kader diye kadına benimsetilen boyun eğmişliğe karşı devrimci bir çıkıştır. Özgürlük saflarına katılan, dağlara çıkan her bir kadının yaşam öyküsü bir toplumsal gerçekliği ifade eder. Önder Apo, bu gerçekliği çözümleyerek, dönüştürerek kadın kişiliğinde özgürleşme iddiasını ve yaşam felsefesini güçlendirerek Kürt toplumunda muazzam gelişmeler ortaya çıkardı. Melek gibi saflığını ideolojik bilinçle örgütleyerek masumiyetini güçlü bir komutan, öncü kadın militana dönüştürmüştür.

Kadının kölelik tarihinden, erkek egemenlikli toplumun tüm yalanlarından, üstü ahlakla örtülmüş ahlaksızlığından, soysuzluğundan, kadınla başlatılan sömürü düzeninden dirhem dirhem hesap sorma ve kendinden çalınmış yaşamı yeniden yaratarak özgürlüğe değerlerle buluşmadır. Meleklik ve masumiyetlik kadın için, özgür irade, örgütlülük ve eylemdir. Militan kadın, mamusiyeti kirleten her şeye karşı amansız mücadelenin kimliğidir. Özgürlük mücadelesindeki her bir kadında gelişen, şehit yoldaşlarımızın şahsında gerçekleşen değerler, yeni toplumsallığın özgür ahlakı olmaktadır. Adalet, eşitlik, dürüstlük salt kadına ait özellikler olmaktan çıkarak toplumsal ahlak halini alacaktır. Kadında gelişen melekleşme tüm topluma yayılabilir. Tüm toplum melekleşebilir. Güzellik, iyilik içinde yalansız, adil ve özgür yaşanabilir. Önder Apo'nun 'öyle anlar olur ki tarih bir kişilikte, bir kişilik tarihte gizlidir' belirlemesi öncü şehitlerimizin günümüz, geçmiş ve gelecek açısından oynadıkları rolü ve tarihteki yerlerini anlamak için yeterlidir. Yani şehitlere salt bir savaş kahramanı olarak bakmak çok yetersiz olacaktır. ONLAR! yaşanamaz hale gelmiş dünyayı, dinamitlenmiş sosyaliteyi, sosyal ilişki ağını, değerden ve ahlaktan eser kalmamış ama buna rağmen yine de toplumsallık denilen, toplum denilen, hayat denilen hayatı yeniden özgür, demokratik, eşitlikçi, insani değerlerle örülü, özgür

ahlaklı kılabilmenin özgür iradesine sahip özgürlük kahramanıdır. Dağlara çıkmış her bir Kürt kadınında Önder Apo'nun, nasıl bir sosyal devrim yarattığını anlamadan şehitlere gerçek bağlılık ve saygı yerine getirilemez. Nuda yoldaş, ilk katıldığı yıllarda 92'lerde Şemzinan'da, Şehidan'da, Xakurkê'de iradeli bir savaşçı, Zagroslarda sınır tanımaz bir ceylan, Katolarda öncü komutan oldu. Nuda yoldaş, gerillaya sev dalıydı. Bulunduğu ortamlarda eleştirirken yapıcı ve güçlendiriciydi. Hesapsız ve insan sevgisiyle doluydu. Hep güzel yoldaş arayışının sahibi oldu. İç gözü güçlüydü. Sakin, kararlı, bir o kadar coşku doluydu.

*Ne olursa olsun
çözüm gücünü kadın
iradesinde arardı.*

Hangi yoldaşın neye ihtiyacı varsa onu gidermeye çalışırdı. Örneğin okuma yazma bilmeyen arkadaşlara mutlaka okuma yazma öğretirdi. Çok konuşmazdı, ancak sade ve özlü katılımıyla bulunduğu ortamda ciddiyet yaratırdı. Emekçi, dürüst, sevilen, özlü biriydi. Ruhsal güzelliğe sahip bir arkadaştı. Birlikte kaldığı arkadaşlara güç verirdi. Ne olursa olsun çözüm gücünü kadın iradesinde arardı. Dağları çok severdi ama şehir asfaltına alışmış ayaklarına bunu anlatabilseydi ilk katıldığı yıllarda yürüyüşte belki de bu kadar çok zorlanmazdı. Bu fiziki zorlanmayı aşabilmek, dağa hızlıca adapte olabilmek için, çok çaba harcardı. Kendisini pratikten geri tutacak tüm korumacı yaklaşımları ret ederek, gerillada her zaman aktif sahalarda yer almak istedi. Tüm dayatmalarına rağmen ancak bir yıl sonra pratiğe çıka bilmişti. Bulunduğu ortamlarda yoldaşların saygı ve sevgisini kazanmayı başaran Nuda yoldaş, Önderlik sahasına geçtikten sonra daha çok kendisine güvenen, girişken ve güçlü bir karakter kazanmıştı. Kendisinde yaşanan bu belirgin muazzam değişim, kendisini tanıyan tüm arkadaşları hem olumlu etkilemiş hem de hayretler içinde bırakmıştı. Önderlik

gerçeğiyle doğru buluşmayı, yoldaş olmayı başarabilmişti. Önderlik sahasından sonra düzenlemesi Avrupa'ya olunca aslında hiç beklemediği, istemediği bir düzenlemeydi. Gerilladan, doyamadığı dağlardan, henüz daha çok toplayacağı kır çiçeklerinden, pınarından, patikalarından ayrılacağı için gözleri buğulanmıştı. Ama bir örgüt görevi olduğu için gitmesi gerektiğini biliyordu. Avrupa'da önemli sorumluluklar yüklenerek çalışma yürüttü. Uluslararası komplo nun ideolojik, politik saldırısını yoğunlaştırdığı bu süreçte halk çalışmalarında yer alarak örgütlenmeyi güçlendirmeye çalıştı. Deyim yerindeyse mücadelenin sırat köprüsünden geçtiği bu dönemde her zaman iradeli bir duruşun ve pratiğin sahibi oldu. Kapitalizmin en şaşalı ortamında bile sadeliğini koruyan Nuda yoldaş ilk gördüğünüzde gözlerinden anladınız ki özlem dolu bir yürek var karşınızda. Samimi, içten, dürüst, sade, arkadaş canlısı ve moral verici özellikleriyle tıpkı dağda olduğu gibi Avrupa'da halk ve arkadaşlar tarafından hep sevilen birisi oldu. Bu coşku dolu simanın altında dağa dönüşü sabırsızlıkla bekleyen başka bir sima hep vardı. Nihayet 2001'de beklediği müjdeyi alarak tekrar dağlara dönüş yaptı. En zorlu süreçlerde hiç çekinmeden görev üstlendi. PKK'nin yeniden İnşa Komitesi'nde, genel ve kadın hareketinde yönetici düzeyde sorumluluk alarak örgüte tasfiyenin dayatıldığı süreçte örgütsel toparlanma, Önderlik çizgisinde kararlaşma ve bu temelde netleşme faaliyetlerini ideolojik, politik, örgütsel anlamda militan öncülükle yürüterek çok yoğun bir pratiğin, emeğin sahibi oldu. PKK'nin yeniden inşa çalışmaları provokatif tasfiyeci çizginin etkin olmaya çalıştığı bir ortamda yürütebilmek normal bir katılımın çok üstünde bir katılımı gerektiriyordu. Nuda yoldaş, sorumluluğunun ciddiyetiyle 1 Haziran Atılım kararının ideolojik sahada cevabını oluşturan partileşme faaliyetini yürüttü. İdeolojik hassasiyet ve duyarlılığı üst düzeyde göstererek Viyan yoldaşla birlikte yeniden inşaada kadın militan katılımın temsilcisi oldu. PKK'nin Yeniden İnşa Kongresi'nin hazırlıklarında Şehit Viyan arkadaşla birlikte bizzat yer aldı. Kongrenin

*Özgürlük
mücadelesindeki her bir
kadında gelişen, şehit
yoldaşlarımızın şahsında
gerçekleşen değerler, yeni
toplumsallığın özgür
ahlakı olmaktadır.*

tamamlanmasının ardından mücadelenin en zor ortamlarında görev alma ısrarını sürdürdü. Yeniden partileşmenin, partileşme ruhuyla mücadelenin sıcak cephesinde pratikleşmeyle sağlanması gerektiğini iliklerine kadar hissediyordu. Hem ideolojik kararlılığı hem de Botan'a karşı hissettikleri orada, doruklarda olmasını sanki emredi yordu. Kimseden aldığı bir emir değildi, artık yüreğine söz geçiremeyeceğini biliyordu. Yol arkadaşı Şehit Viyan yoldaşın umudunun, isteminin ne olduğunu iyi biliyordu. Şehit Erdal 'a olan sözünü yerini getirme zamanı gelmişti. Nuda Yoldaş, Botana Şehit Erdal Yoldaşın, Şehit Viyan yoldaşın özlem ve hasretini yüklenerek gitti. Attığı her adımda tüm Botan şehitlerini an be an hissederek, Önderliğe ve yoldaşlarına verdiği sözünü hep aklında tutarak cevap olmaya çalıştı. Tasfiyeci, çeteci çizgiye, yaşam tarzına karşı ideolojik mücadeleyi öncü militan katılımı ile yürüttü. 1 Nisan 2008 tarihinde Hezil'de Besta Karargâhı na dönük düşman saldırısında Nuda arkadaş, Ferhat arkadaşla birlikte bir kez direnmenin soyluluğunu yaşayarak Şehid düştü. Özgürlük mücadelesinde Sorxin, Gülbaharlarla, Erdal, Adil, Ferhat, Kurtaylarla saf tutan Nuda yoldaş, geri geleneksel, teslimiyetçi köle kadın duruşuna; tasfiyeci ihanetçi çizgiye ve insanlık değerlerinden düşüşe yaşam diye sahtekar, yalancı erkek gerçeğine karşı bir kez daha özgürlükte ısrarın, Önder Apo ile doğru buluşmanın temsilcisi olmuştur.

Doğuş Gerçeğimiz

Anda Sizlerin Yaşadıklarınızın
Toplamını Yaşıyorum





Gerillanın Kaleminden

Önderlik, çözümlemelerinde sürekli “anlama”nın önemine dikkat çekmektedir. En son geliştirdiği savunmalarda “anlamak adalettir” demektedir. Daha önceki çözümlemelerinde de sürekli “yapılan değerlendirmeleri anlıyor musunuz” sorusunu sorar ve kendisinin doğru anlaşılmasının önemine vurgu yapardı. Ve kullandığı her kavramın, yaptığı her değerlendirmenin tarihsel, toplumsal bir değeri olduğu, felsefi bir derinliği olduğu gerçeğinden hareketle, bunların doğru anlaşılmasının önemine dikkat çekerek hep.

Önderlik, “doğuş” kavramına çok büyük önem veriyor. Savunmalarında en çok kullandığı kavramlarından birisi de doğuş gerçeğidir. Özellikle büyük toplumsal değişim-dönüşüm süreçleri ve ortaya çıkan yeni düşünce akımlarını ve toplumsal hareketleri, “doğuş” olarak ifade etmekte ve büyük doğuşların insanlık için ne anlama geldiği, bu doğuşların sonuçlarının toplumsal gelişmede nasıl bir

etkiye sahip olduğu üzerinde durmaktadır. Özellikle büyük tarihsel kişiliklerin doğuşları ve yaşamlarının toplum tarafından doğru anlaşılabilmesi açısından sürekli anılması gerektiği, anlaşılması gerektiği noktalarına dikkat çekmektedir. Bu çerçevede de neredeyse tarihteki her kişiliği dönüp dönüp tekrar ele almakta, tekrar anlamlandırmakta ve yarattığı gerçeklikleri hem düşünsel hem pratik boyutta yeniden anlamlandırmaktadır. Büyük tarihsel doğuşların doğru anlaşılması toplumsal gelişmenin sağlıklı gelişebilmesi için hayati öneme sahiptir. Zira neredeyse tarihteki bütün sapmalar, toplum adına insanlık adına büyük düşünceler ileri süren insanların ya anlaşılabilmesi ya da daha sonradan çarpıtılmaları sonucunda gelişen sapmalardır. Bu açıdan da, büyük tarihsel kişiliklerin doğru anlaşılması, yaşamlarına ve düşüncelerine doğru anlam verilmesi, toplumsallığın kendi diyalektiği içerisinde ileriye doğru gidebilmesi açısından

Eğer Önderliğin doğuşu, doğum günü anlamına uygun kutlanacaksa bu, Önderliğe kilitlenme, Önderliği sahiplenme ve onun doğuşuna cevap olabilecek bir duruşla gerçekleştirilebilir.

dan büyük öneme sahip bir gerçeklik olarak değerlendiriliyor. Bunların yaşamlarının incelenmesi, kişiliklerini belirleyen toplumsal koşulların çözümlenmesi ve bu kişiliklerin kendi yaşam duruşlarında ortaya çıkardıkları toplumsal etkilerin incelenmesi, aslında o dönem toplumsallığının çözümlenmesi ve anlaşılması anlamına gelmektedir. Doğuş gerçeği bazen bir kişiden başlayıp büyük toplumsal ve tarihsel sonuçları yaratan bir gerçeklik olarak karşımıza çıkmaktadır. Nitekim tarihteki bütün büyük toplumsal alt-üst oluşlar belirli kişiliklerin şahsında ifadeye kavuşturulmakta ve onların şahsında anlaşılmaya çalışılmaktadır. Masallardan destanlara, mitolojiden modern tarihin sanat edebiyat ürünlerine kadar, toplumu imge ve simgelerle ifadeye kavuşturan bütün ürünlerde bu kişiliklerin temel motif olarak ele alınması bu gerçeklikle bağlantılıdır. Büyük peygamberlik sel doğuşların halk dilinde söylenceye dönüşmüş hikâyeleri çoğunlukla birbirine benzemektedir. Peygamberlerin ya da büyük halk önderlerinin doğum günleri, daha sonraki süreçlerde efsaneye dönüşmekte, yaşamları, ilk adımından başlayarak halkın acılarını, umutlarını, arayışlarını ve mücadelelerini kendi kişiliklerinde somutlaştırmaktadırlar.

Daha doğrusu, halklar, kendilerini bu kişiliklerin şahsında ifade etmektedir. Buradan şunu anlatmak istiyoruz: Her büyük tarihsel toplumsal kişilik, kendi doğuş gerçeği ile anlaşılmaya ve ifadeye kavuşturulmaya çalışılıyor. Bu doğuşların doğru anlamlandırılması, temsil ettiği zamanın ve toplumun doğru anlaşılması anlamına gelecektir. Yine bu tarihsel kişiliklerin doğuşları kendi toplumları açısından, yeni bir yaşamın başlangıcı olarak kabul edilmekte ve yeni yaşamların başlangıçları çoğunlukla halklar tarafından bayrama dönüştürülüp kutlanmaktadır. Bu doğuşların bayram haline getirilmesi, halkların sürekli kendi doğuş kaynaklarına dönüp, yeni doğuşlar yapabileceklerinin umudunun orada muhafaza edilmesiyle ilgili bir gerçekliktir. Yine bu doğuşların ardından gelen yaşam tarzının, kendileri için sürekli yol gösterici bir karakter taşıması anlamında büyük öneme sahiptir. Ölümün eşliğinde, yok oluşun eşliğinde, ya da büyük acıların ve zorlukların içinde yaşayan halkların bu zorlukları aşabilecekleri ve yeni doğuşlar yapabilecekleri umudu, bu tür günlerde sürekli canlı tutularak hakların direnme iradeleri diri tutulmaya çalışılır. Belirttiğimiz gibi bunlar sembolik anlamlandırma ve ifadelendirmelerdir. Benzer anlamlandırma ve ifadelendirmeler toplumlar için kendini üretme varlığını devam ettirme anlamında önemli olan bütün faaliyetlere uyarlanmaktadır. Örneğin zor zamanlarda açlık ve kıtlık içinde yaşayan halkların, ilk ürünlerini elde etmelerini mahsul bayramları, ürün kaldırma bayramlarına



Önderlik, her adımını, toplum ve halk adına bir doğuşa dönüştürerek kendisini var etmektedir.

Tarihsel kişiliklerin doğuşları kendi toplumları açısından, yeni bir yaşamın başlangıcı olarak kabul edilmekte ve yeni yaşamların başlangıçları çoğunlukla halklar tarafından bayrama dönüştürülüp kutlanmaktadır.

dönüştürmeleri yine bununla bağlantılıdır. Büyük savaşlardan ve zorluklardan sonra elde edilen zaferler ya da refaha çıkılan günlerin “bayram olarak ele alınıp kutlanması, belirtilen anlamları içerisinde barındırmaktadır. Doğuş gerçeği, sadece bu boyutuyla değil, tek tek insanların yaşama başladıkları günleri ve zamanları da kapsayan sembolik ve daha dar kutlamalarla da yeniden üretilir. Burada ele alacağımız “doğum günü” olgusu, belirttiğimiz bu kültürün bir parçası ve daha sonra toplum tarafından geliştirilip toplumsallaştırılmış halinin ilk biçimidir. Dolayısıyla toplum kendisini bireyde üretirken, kendisini bu tür etkinliklerle bireye yedirirken, diğer taraftan da birey, toplumu yaratmaya başladığı andan itibaren, bireyin bu tür süreçleri toplum tarafından kendini üretme sembol ve simgelerine dönüştürülüp, toplum kendini bu bireylerde üretmeye başlar. Toplum ve birey arasında bu karşılıklı birbirini üretme diyalektiği, bu tür günlerin önemli özelliklerinden birisidir. Bireyin toplumu anlaması, toplumun bireyi anlaması,

bağlamında da bu tür etkinlikler, sembolik kutlama ve kutsallaştırma ritüelleri, sadece tarihsel değil, sosyolojik, psikolojik etkil-

ere de sahiptirler. Doğuşun en önemli özelliklerinden birisi, yenilenmedir. Eskinin varolan kalıp ve ölçülerinin aşılması, aslında bir yerde ana ve atanın aşılarak daha bir üst boyutta kendisini üretmesi anlamına geliyor. Nitekim doğuşların yaşam ifade eden bir anlamı vardır. Doğuş, yaşamın kendisini üretme kabiliyetinin ifadeye kavuşması anlamına geliyor. Kaldı ki yaşam kavramının kendisi de “herhangi bir maddenin kendisini sürekli ve bir üst boyutta üretebilme kabiliyeti” olarak tanımlanmaktadır. Yani herhangi bir maddi olgu, maddi gerçeklik -ki bu manevi değerler için de böyledir- kendisini sürekli ve bir üst boyutta üretebiliyorsa, yani yeniley-

biliyorsa orada yaşam vardır. Eğer Önderliğin doğuşu, doğum günü anlamına uygun kutlanacaksa bu, Önderliğe kilitlenme, Önderliği sahiplenme ve onun doğuşuna cevap olabilecek bir duruşla gerçekleştirilebilir. Yoksa Önderliğin kendi doğuşunu “sistem karşısında bir varoluş” olarak anlamlandırmasının içi boşaltılmış olacaktır. Nitekim Önderlik üç doğuşunu da bu biçimde anlamlandırmaktadır. Geleneksel ana ya da aile ilişkilerinin

reddi, geleneksel ve resmi toplumun reddi, yine en son olarak da bütün uygarlık sisteminin reddi tarzındaki gelişim aşama-

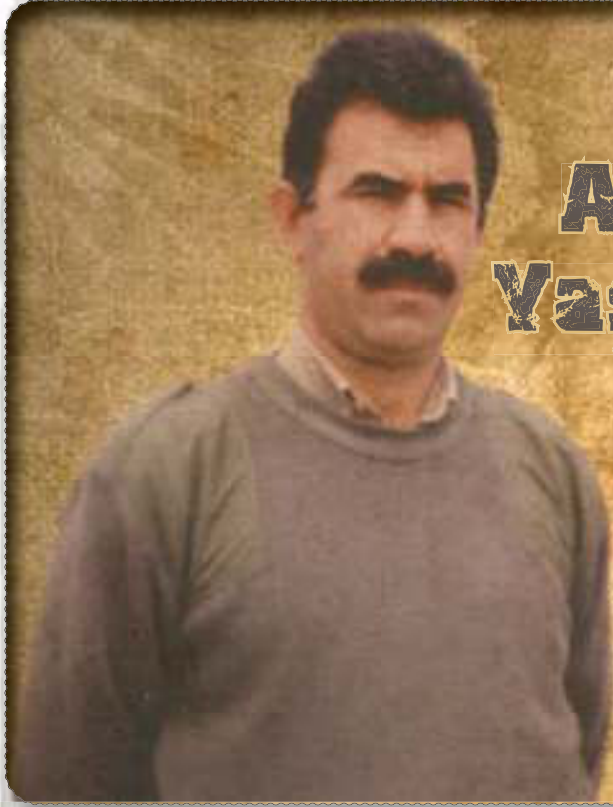




Önderlik, kendi doğumunun değerlendirmesini, bütünüyle kendi toplumsal doğuşu ve var oluşuyla bağlantılı bir biçimde ele almaktadır.

larını doğuş olarak nitelendirmektedir. Önderliğin 4 Nisan doğum gününü de bu anlam içerisinde ele alıp değerlendirmek gerekmektedir. Nitekim Önderlik, kendi doğumunun değerlendirmesini, bütünüyle kendi toplumsal doğuşu ve var oluşuyla bağlantılı bir biçimde ele almaktadır. Doğuşu, basit bir biyolojik doğuş olarak ele almak yerine, kendisinin şahsında gerçekleşen toplumsal büyüme ve yenilenme süreçleri ile bağlantı içerisinde ele almaktadır. Kendisinin anadan doğuşunu çok fazla değerli bulmadığını söylemektedir. Zaten kendisi ile anası arasında olan çelişkileri de, bu noktada çözümlemektedir. Daha sonraki süreçlerde, kendisinin gerçek doğuşunu devrimci doğuşla birlikte tanımlamaktadır. Özellikle PKK'nin kurulması ve örgütlendirilmesini kendi doğuşu olarak adlandırmaktadır. Daha sonraki süreçler için de benzer tanımlamalar yapmaktadır. Örneğin komplo sürecinde imha ile karşı karşıya geldikten sonra, kendisini paradigmalar olarak yenileme ve toplumsal mücadelede yeni bir sürece girmesini de üçüncü doğuş olarak değerlendirmektedir. Önderliğin kendisinin doğuşunu anlamlandırması, bu anlamda tamamıyla toplumsal-sosyolojik bir kavramlaştırma ve anlamlandırmadır. Bu anlamlandırma hareketimiz içerisinde de anlamına uygun bir biçimde karşılanmaktadır. Örgütsel olarak büyük atılımlarımızı, büyük hamlelerimizi önderliğin doğum gününe denk getirmemiz bu gerçeklikle bağlantılıdır. Yine kendisi-

ini 4 Nisan'da yeniden inşa eden PKK'nin, kendisinin varlık nedeni ve yaşam gerekçesi olarak Önderliği görmesi, bütün her şeyi ile önderlik çizgisini yeniden üretme arzında örgütlendirilmesi bu yaklaşımın ideolojik alana yansımalarıdır. Eğer Önder APO'nun 4 Nisan doğum günü bir etkinlik tarzında kutlanacak ve anlam verilecekse doğru yaklaşım halkın ortaya koyduğu bu tavır olarak görülmelidir. Bunun dışındaki basitleştirici yaklaşımlar, asla Önderlik gerçeğini ifade etmemektedir. Önderlik, her adımını, toplum ve halk adına bir doğuşa dönüştürerek kendisini var etmektedir. Bizler de Önderliğin doğum günü vesilesiyle Önderlik karşısında, halk karşısında, şehitler karşısında görevlerimizi ne kadar yerine getirebildik, ne kadar onlara layık olabildik ve ona layık olabilmek için önümüzde duran görevler nelerdir muhasebesiyle, 4 Nisan'ı karşılayarak anlam verebiliriz. Böyle günlerde bu muhasebe çok daha güçlü yapılabilir. Zira her 4 Nisan, büyük doğuşların gerçekleştirilebileceğinin umudunu da içerisinde barındırmaktadır. Muhasebe yapıp, zorluklarımızı gördüğümüzde böyle günlerde yeni doğuşlar ve büyük çıkışlar yapabileceğimizi Önderlik gerçeğinde görerek, umudu, iradeyi ve çabayı büyüten bir ruhla karşılanırsa, bu Önderliğe, onun doğum gününe doğru cevap verme anlamına gelecektir. ■



Anda Sizlerin Yaşadıklarınızın Toplamını Yaşıyorum

Raperin

'98 Ocak ayının ilk haftasında, yaşamımdaki en güzel anları, güzel bağlılıkları, güzel duyguları ve tarih karşısında ilk sorgulamaları yaşadığım bir alana konuk olmuştum. Duygu ve düşüncede zirveye ulaşmanın ilk adımını attığım tarih. Özümle, iddiayla amaçlarımla bütünleşme sevincini doyasıya yaşamaya başlamıştım. Zamanla yaşamımın en anlamlı, en coşkulu, en sevinçli ve en şanslı günlerimin başlangıcını o günlerde yaşadığımı daha iyi anlayacaktım. Ortadoğu topraklarından ayrılalı üç yıl olmuştu. Uzun bir yolculuktan sonra Ortadoğu topraklarına adım attığımda heyecanım doruktaydı. İnsanı insan yapan bu güzel topraklara olan özlemim duyduğum heyecanı artırıyordu. Gökyüzü parlaktı ve yıldızları kendime oldukça yakın hissediy-

ordum. Sanki ellerimi uzatsam, onlara dokunabilecektim. Üç yıldan sonra ilk defa bu bereketli toprakların kokusunu hissederek, derin derin nefes alıyordum. Bunlar yaşama karşı coşkumu, bağlılığımı daha da güçlendiriyordu. O gün, Rusya'nın soğukluğu henüz üzerimizdeyken Suriye'nin çöl sıcaklığında indik. Ulaştığımız günün gecesinde, parti evinde kaldım. Ertesi gün, sabah sekizde Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitmek için hazır olmamız gerekiyordu. Ben ve bir arkadaşın dışında yanımızda bir de misafir vardı. Sabahı iple çekiordum. Kafamda ki düşünceler, sorular birbirini kovalarken saat gece yarısını geçiyordu. Ne zaman yattığımı hatırlayamıyorum, ama sabahın ilik ışıklarıyla birlikte ayakta idim. Heyecandan nasıl hazırlandığımı bilemiyordum. Arabayla Kürtçe Kampı-

*Bakın, ilk adımı atarken tempom
ne idiye, şimdi de ilk duyumsama-
larım, inancım, güvenim ve coşkum
bir ahenk içindedir. Her günümde
elde ettiğim bir kazanımla halkımla
buluşuyorum*

na doğru yol alırken, o andan itibaren Önderlikle birlikte yaşamaya başlamış olmanın yoğun duygularını yaşadım. Yol boyunca bir hayal dünyasındaydım. Kalabalık şehrin caddelerini geçerken hiçbir şey beni, hayal dünyamdan ayıramamıştı. Hatta arkadaşlar, bana seslenmelerine rağmen kendilerine cevap vermemişim. Okula ulaştığımız zaman "Hadi inelim" dediklerinde, ancak hayallerimden sıyrılabilmişim. Büyük bir kapının önünde arabadan indik. Kapının açılmasıyla yüzlerce arkadaşı bir arada görmem bir oldu. Arkadaşların kimisi yemek yiyor, kimisi çay içiyor, kimisi tartışıyordu. Geniş bir bahçeydi. Bize çay ikram ettiklerinde, geri çevirmeden içtik. Öğle yemeği saatiydi. Kısa bir süre geçtikten sonra bize, "Siz, Önderlikle yemek yiyeceksiniz" dediklerinde yine hayallere daldım. Önderliğin bizi nasıl karşılayacağını zihnimde canlandırmaya çalışıyordum. İlk beliren tablo, Önderlikle TV karşısında oturmuş, elinde bir kitap veya gazete okur bir durumda karşılaştığımızı düşündüm. Çok değil birkaç dakika sonra yanında olacaktık. Saat on ikide sakin, bir o kadar da heyecanlı bir biçimde Önderliğin yanına gitmek için uzun bir yoldan yürümeye başladık. Voleybol sahasını, mutfağı ve basın çalışmalarının yürütüldüğü odayı geçtik. Önderliğin evi, hemen karşıımızdaydı. İki katlı bir evdi. Duvarlar yüksek olduğundan içeri girmeden bahçenin nasıl olduğunu göremiyordum. Birkaç dakika sonra nöbetçinin kapıyı açmasıyla Önderliği, karşıımızda bulduk. O'nu, bu kadar kısa zamanda karşıımızda

görünce şaşırmıştım. Hepimizle tokalaşıp, bizleri öptü, sarıldı. İlk karşılaşma anılarını çok dinlemiştim, Önderliğin ilk anda tanımak için tüm arkadaşları çok dikkatli izlediği çok anlatılmıştı. İşte o anda ben de Önderliğin dikkatle izlediği onlarca arkadaştan birisi olma şansına ulaşmıştım. Masaya geçip oturduk. Hala şaşkındım, bu haldeyken Başkan, -Nerelisin? diye sordu. Diyarbakırlı olduğumu söyledim.. Ailemi sordu, tam yanıtlayacağım sırada yanımdaki arkadaş benden önce anlatmaya başladı. Önderlik, bizleri can kulağıyla dinledikten sonra, kendisi Diyarbakır'ın tarihsel misyonu üzerine bir değerlendirme yaptı. Her tümcesi hasret, özlem kokuyordu; gözlerinde tutuşmuştu özlem ateşi ve kıvılcımlarına yürek açmak da bize nasip oluyordu. İlk kez ülkeye, halka ve mücadeleye olan bağlılığın tutku derecesinde yaşandığına tanık oluyordum. Bizimle gelen misafir, Kızıl Kürdistan Cumhurbaşkanlığına atanan Vekil Mustafa'ydı. Yetmiş yaşlarındaki Vekil Mustafa, Başkan'ın karşısında, heyecandan nasıl davranacağını bilemiyordu. Konuştukça, bizden daha çok heyecanlı olduğunu ele veriyordu. Oysa Vekil Mustafa, birçok resmi görüşmeye katılan birisiydi, buna rağmen görüldüğü kadarıyla o da ilk defa böylesi bir heyecanı yaşıyordu. Bunu kendisi de dile getirdi. Önderlik, Mehdi Zana, Vekil Mustafa ve benim babam için; "Eskiden mücadele edenlerdendiniz. Bugün ise kanadı kırılmış kuşlar misali yerinize çakılıp kalmışsınız. Oysa ben de farklıdır. Bakın, ilk adımı atarken

tempom ne idiyse, şimdi de ilk duyum-samalarım, inancım, güvenim ve coşkum bir ahenk içindedir. Her günümde elde ettiğim bir kazanımla halkımla buluşuyorum. Ben, kendimi Önder olarak ilan etmedim, halk kendisi beni seçti. O misyonu onlar verdi. Tüm çabalarım halka bir şeyler verip, layık olmak içindir. Tarih karşısında birliktelik gücünü göstermeye çalışıyorum. Tek iddiam mücadelemde tam güç yürümedir," dedi. Önderliğin yüreğinden süzülen bu cümleler düşüncelerimde dalgalanmalara yol açıyordu. Yüzyıllardır halk olarak yoksul olduğumuz, özlemini duyduğumuz bağlılık ve birliktelik duygularını coşturuyordu. Her kelimesinde yüreğimizdeki parçalanmışlığa, beynimizdeki labirentlere parmak basıp bir bir onları parçalarcasına şiddetle vurgular yapıyordu. Yemek esnasında da sohbetimiz devam etti. Önderlikle olmanın heyecanını yaşarken, yaşadıklarım bana hala hayallerimde tasarladığım şeylermiş gibi geliyordu. Gerçek ile hayal arasında ayrıştırma yapamıyordum. Rusya'dan gelmiştim. Oranın soğukluğunun benim üzerimde yarattığı donukluk yavaş yavaş erimeye yüz tutmuştu. Çevreme bakındım. Rengarenk çiçekler içerisindeydik. Karşımızda ne çok küçük ne de çok büyük olmamakla birlikte bir havuz vardı ve hemen onun yanı başında özenle bakılan güvercinler, uçuşuyordu. Bunun dışında, bahçenin içinde genişçe yapılmış bir teras vardı. Bu terasta ve Önderliğin kaldığı evin birinci katında, benim de bugünden itibaren



aralarına katılacağım bayan arkadaşlar kalıyorlardı. Soğuk bir coğrafyadan sonra böylesine güzel düzenlenmiş, güneş ışınlarının tam üstümüzde olduğu bir yerdeydik. Güneşin yer yüzüne konuk olan ışınlarıyla yüreğimizdeki donmuş yanlar, erimeye yüz tutuyordu. Meraklı bakışlarla çevreyi, gökyüzünü ve Önderliği izliyordum. Her kelimesini, tavırlarını, mimiklerini ayrıntılarıyla izlemeye devam ediyordum. Ve bunca şeyin arasında bir an kendimi düşündüm, hemen sıyrıldım. Gerçeği öğreten ve gerçekliği arayan bu insan karşısında pürüzsüz, berrak ve doğal olmayı başaramıyordum. Bir bilge ve usta bir sanatçı edasıyla destanlarımızı yalın anlatırken, bu gerçekliğin karşısında her insanın çarpıldığını düşündüm. Bu, ozanların özelemlerine bir yanıt, kurumuş topraklara su, donuklaşmış yüreklerle sıcaklık, beyinlerde oluşmuş labirentlere bir rehber, sistemin kişiliğimizde yarattıklarını benimseyerek taktığımız tüm maskelere darbe gibi iniyordu. Yemekten sonra ondan ayrıldık. Ayrıldıktan sonra da Başkan'ın söyledikleri üzerine epeyce yoğunlaştım. Arkadaşların yanıdayken bana akşamleyin Kürtçe kampında kalacağım söylendi. Çantamı alıp, düzen-



lememin olduğu takıma gittim. Kürtçe okulunda kalacak olmama ise başlangıçta fazla anlam verememiştim. Yatmadan önce lavaboya, dişlerimi fırçalamaya gittim. Takıma dönüşte bahçede Önderlikle karşılaştım. Önderlik bana bakarak: -Kimsin sen? Ne arıyorsun burada? diye sorunca çok şaşırdım. Kendi kendime, 'Önderlik, beni nasıl tanımaz, daha öğle beraber yemek yedik' diye düşünüyordum. Sonra bu soruyu neden sorduğunu düşünmeye koyuldum. Bir yandan bunları düşünürken, diğer yandan da Önderliğe cevap yetiştirmeye çalışıyordum, -Başkanım, adım Beritan. Okula bugün geldim." -Ha sen! dedi ve, "Ölü gibisin, ne bu halin. Dümdüz yetişmişsin" diye ekledi. Bana söylediklerine anlam veremediğimden dolayı, gururum biraz incindi. Önce gücüme gitti. Hatta nasıl ölü olabilirim, ölü olsam burada ne işim var diye düşündüğüm sırada Başkan, -Düzene göre yetişmiş bir insansın, dedi. -Hayır Başkanım, söylediklerinize katılmıyorum dediğimde, Önderlik kahkahayı basarak, -Öylemi? dedi. Gecenin bu saatinde yaptığımız kısa bir diyalogdan sonra Önderlik, yukarı çıktı. Ben de kendi takımına gittim. Gittiğimde birçok

arkadaşın uyanık olup kapının önünde Önderlik ve benim aramdaki konuşmayı merakla dinlemiş olduğunu gördüm. Arkadaşlar, anlam veremediğimi sezince Önderliğin bana söyledikleri üzerine sohbet etmek istediler. İlk günden böylesi bir karşılaşmanın etkisiyle ruh dünyamda depremler yaşıyordum. Gururum incindiği için arkadaşların sohbet önerisini kabul etme gücünü kendimde göremiyordum. O yüzden de daha sonra olabileceğini söyledim. Böyle bir tabloyla ilk kez yüz yüze geliyordum. Hiç unutamıyorum o gece sabaha kadar hıçkıra hıçkıra ağlamıştım. Dünya başıma yıkılmıştı sanki. Beynimde yığınca soru uğulduyordu. Ve yapmaya çalıştığım, başvurduğum hiçbir yöntem bu uğultuyu kesmeye yetmiyordu. Hayatımda ilk kez karşılaştığım bu sorulara cevap veremiyordum. İlk defa böyle bir eğitim görme imkanına kavuşmuş olmam, dersleri can kulağıyla dinlememe neden oluyordu. Tarifini yapamayacağım düzeyde, bir susuzluk hissediyordum. Her derste, her çözümlemede kişiliğimdeki yetersiz yanlarımı gördükçe, onları 'Nasıl hızla aşabilirim' diye kendime oldukça yükleniyordum. Her geçen zaman süresince ortamla kaynaşıyor olmam da katılımımı olumlu yönden etkiliyordu. Diyaloglarım geliştirdikçe, kendimde yeni yeni canlanmalar hissediyordum. Eğitim sürecinden sonra, kitle faaliyetleri için düzenlendim. Faaliyetler süreci boyunca, Önderliğin sunduğu günlük perspektiflerle hareket ediyorduk. Bu da çalışmada güçlü sonuçlar almamızı sağlıyordu. Önderliğe günlük tekmilleri veriyor, siyasal gelişmeleri ve halkın durumunu en ufak ayrıntısına kadar tartışıyorduk. Bu planlama doğrultusunda, çalışmalardaki eksik ve yetersiz yanlarımızı anı anına düzelterek, çalışmalara daha güçlü katılıyorduk. Başkan'ın gerçekleştirdiği haftalık toplantılara denk gelen bir günde, Şevin Arkadaşla birlikte parti evine gitmiştik. Toplantı yerinde farklı çalışmalardan arkadaşlar da bulunuyordu. Biz, gelen arkadaşlarla birlikte salonda TV'yi izliyorduk. Önderlik de yan odada izliyordu. Önderlik haber

*Bizi gerçeğe
tanıştıran, her anımı
zafere endeksleyen
böylesi bir gerçeklikle
karşılaşmak, büyük bir
yürek olmayı
gerekhtiriyordu.*

saatinde tüm kanallardaki haberleri dinliyor, hiçbir bülteni kaçırmıyorlardı. Haberlerden sonra bizleri çağırdığında, hepimiz beraber odaya geçtik. Başkan, hepimize sıcak ve içten sarıldıktan sonra oturduk. Çalışmaların gidişatı üzerine tek tek görüşlerimizi aldı. Sıra son siyasal gelişmeleri tartışmaya geldiğinde, hepimiz birer bahane bularak takip edemediğimizi söyledik. Önderlik, buna çok kızarak; "Nasıl öncüsünüz? Nasıl militansınız? Nasıl mücadele edeceksiniz?" sorularını peş peşe sorunca hepimiz bu konudaki yetersizliğimizin farkına vardık. Her fırsatta Önderliğin yanında olduğumuz için şanslı olduğumuzu dillendiriyorduk. Fakat O'nun emeğine karşı gerekenleri yaşamsallaştırmada ise kendi çalışmalarımızı omuzlarına yığmadan geri durmuyorduk. Değişim-dönüşüm karşısında, an'a anlam vermede çok umarsız yaklaşılabiliyorduk. Pratiklerimizi gerçeklikle yüzleştirdiğimizde ise onarılmaz kırılmaları yaşıyorduk. Önderlik, her zaman yaptığı gibi o gün de yoğunlaşmasını bizlerle paylaştı. Daha sonra geçmişte kaldığımız çalışma sahaları ve o sahaların içerisinde yer aldığı devletler hakkındaki düşüncelerimizi dinledi. Kısa kısa bilgiler verdik. Kaldığımız sahaların tarihsel, siyasal ve ekonomik yapılanmaları hakkında verdiğimiz bilgiler, oldukça yüzeysel ve eklektikti. Önderlik Ortadoğu'da olmasına rağmen bahsettiğimiz birçok devletin alt ve üst yapılanmaları hakkında, en ince ayrıntısı-

na kadar bilgi sahibiydi. Zayıf kaldığımız noktada bizleri tamamlıyordu. Bu sohbetten sonra Önderlik, "İsterseniz gidebilirsiniz de, ama bu gece kalabilirsiniz de" dedi. Yanımdaki arkadaşlarla görüş birliğine vararak, o gece Önderliğin yanında kalmaya karar kıldık. Akşam yemeğinin hazırlıkları için iki görevli çıkarttık. Önderliğin Suriye'deki son gecesi idi. Odadan ayrılırken Önderlikle birlikte geçirdiğimiz zamanı, yanımdaki arkadaşlara anlattım. Kafamızda yanıt bulmayan onlarca soru çağıldıyordu. Önderliğin, "Ben olmadan çalışmalara güç getirin, sizlerle sürekli diyalog içinde olacağım. Sizleri unutmayacağım" deyşi bizleri her an kötü bir şey olacaktı noktasında daha da kuşkulandırıyor. Orada bulunan tüm arkadaşlar, bu noktada hemfikirdik. Fakat bırakalım bunu birbirimize itiraf etmeyi, kendimize bile yüksek sesle söyleme gücü ve cesaretini gösteremiyorduk. Beşbin yıllık egemen sistemin oluşturduğu güçsüzlük, edilgenlik, Başkan'ın özgürlük arkadaşı olmamıza engel olmayı sürdürüyordu. Duyguda ve düşüncede bunları yaşadığımızdan dolayı özgürlük ve umut diyarında çok yavaş da olsa yanan ateşi gürleştiremiyorduk. Böyle olunca da sezdiğimiz tehlikenin önünü alma gücünü gösteremiyor, Önderliği yalnız bırakıyorduk. 1998'in 8 Ekim'ini 9 Ekim'e bağlayan gecesi idi! Evde Önderliğin dışında birkaç arkadaşlık. Başkan daha çok yalnız kalıp yoğunlaşıyordu. Evde hüznün rüzgarları bizleri, önüne katıp esiyordu. O da çok hüznüydü. Önderliğin o gece alacağı karar, hem Kürt halkı hem de Ortadoğu halkları ve de kadın açısından hayati öneme sahipti. Düşünce ve yürek bütünselliğini yakalamayan bizler, hangi yol-yöntemi kullanabilirdik ki? Gece ağır ağır ilerliyordu! Saniyelerin hızı bizleri daha da kaygılandırıyor. Bir şeyler yapmalıydık, ama ne? Nasıl bir çözüm ve alternatif bulabiliriz diye arkadaşlarla arayışlara gömüldük. Gece boyunca gözlerimiz uyku tutmamıştı. Ayrı odalardan Önderliğin hüznünü paylaşıyorduk sessizce. Yaratılan, kazanılan mevizlere nasıl

*İlk kez ülkeye,
halka ve mücadeleye
olan bağlılığın tutku
derecesinde yaşandığı-
na tanık oluyordum.*



sahip çıkabiliriz, diye düşünüyordum. Evet! Tanrıçalar ve tanrılar diyarında ayrılık çanları kapıları çalma gücünü gösteremiyordu. Buralar, ilk duyumsamaların, ilk sevgilerin ve ilk adaletin geliştiği topraklardı. Onun büyük emekleriyle bu topraklarda kavramlar daha da bir anlam buluyordu. İnsanlığın cennet umudunu yeşerten, öncülerini geliştiren kutsal topraklardı. Kürtlerin özgürlük mücadelesi de bu topraklar da kutsallık düzeyinde değerler yaratmıştı. İlk sevinçlerimizi, ilk uyanışlarımızı, ilk ağlamalarımızı, ilk ayrılıklarımızı burada yaşadık. Kadın olarak ilk kez umutlarımız bu topraklarda filizlendi, yeşerdi. Giderek meyve veren bir ağaç haline geldi. Koca yüzyıllara meydan okuyan meşe ağacı gibi dallandık, budaklandık. Ama bazıları dallanıp budaklanmamızı bir türlü hazmedemiyor, içine sindiremiyorlardı. Kendi gölgelerinden korkan emperyalist güçler, tarihi tekerrür ettirme çabaları içerisindeydiler. Yeni bir senaryoyla Başkan Apo'ya yeni bir yönelim sürecindeydiler. Her güç bir baş aktör rolündeydi. Kapı çalınmıyordu, izinsiz ve gizlice, ardına kadar açılmıştı çünkü. Bir grup arkadaşla Başkanla Ortadoğu'da geçirdiğimiz son gün, akşam ve gece. Onunla büyük ayrılık vaktine sadece an'lar kalmıştı. Ayrılırken, uğurlayan hep Önderlik olmuştu. Önderlik, bu geceye kadar düşünsel ve duygusal olarak ayrılıkları nasıl ele almamız ve anlam yüklememiz gerektiğini, kimi zaman hüznlenerek, kimi zaman çok yoğun duygulanımlarla bizlere anlatmıştı. Bu sırada onun ülkeye

gönderdiği gruplara yaptığı ve yıllarca bellekten silinmeyecek olan konuşmalarını, oradaki moralini, coşkusunu anımsamaktan kendimi alamadım. Tek tek her arkadaşla iddiasına, azmine, kararına, coşkusuna, temposuna yönelik diyaloglar geliştirmesi geliyordu aklıma ve de büyük bir sevinçle, "Serkeftin, tekrar görüşmek umuduyla" sözcükleri... Bir de Önderliğin hepsini tek tek elleriyle arabaya bindirişi, sarılarak öpmesi geçiyordu gözlerimin önünden. Yüzlerce arkadaşın toplandığı akademi, bahçedeki duruşlarımız, volta atışlarımız; Önderliğin geldiği zamanlarda duyumsadığımız heyecanları hatırladım. Böylesi bir atmosferi solurken, Önderlik geri dönerek bizlere; -Ayrılık, zordur değil mi? Ayrılıklar, eğer büyük günde buluşmayı ifade ediyorsa, tarihi sahiplenmekle yükümlüyse anlamlıdır," dedi. Ardından ellerini başına doğru götürüp parmaklarını saçlarının arasında hafifçe gezdirdi. Sonra elini yüreğine hafif bir hareketle götürüp, suküneti yeniden bozarak; -Sizler, bir gruptan ayrılıyorsunuz. Ben, hepinizden ayrılıyorum. Her an ben sizlerin, her birinizin yaşadıklarının toplamını yaşıyorum. Bir ana çocuğundan ayrılırken nasıl yüreği buruklaşır, buna dayanamazsa, benim de öyledir. Sizden ayrılmayı nasıl başarabiliyorum? Bu, ideolojik donanımdan, görev ve sorumluluğa bağlılığımdan, iddia ve zafere kilitlenmemden kaynağını alıyor. Siz olsanız, ancak ağlarsınız, yıkılırsınız, moral değerinizi düşer, günlerce haftalarca bunalımda kalırsınız.

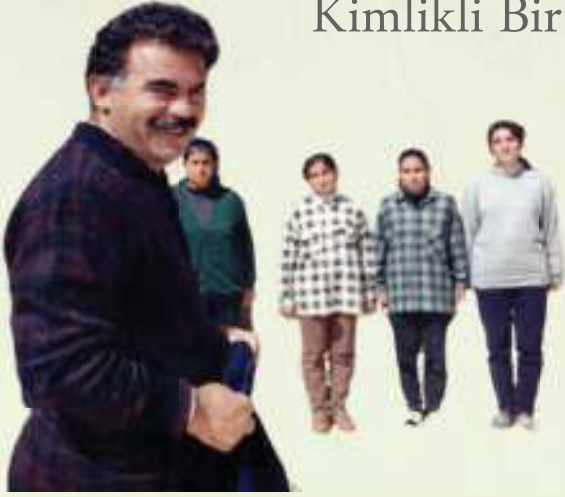
Fakat ben, her ayrılığı kendime güçlü bir gerekçe yaparak, kendimi daha da güçlendirme çabası içerisindeyim,” dedi. Varolmayı yaratıcı kılan etmenleri iyi işleten Büyük Usta, bu kez ne kadar uzayacağını bilemediğimiz bir ayrılık sürecini bildirmek için karşımızdaydı. Bizi gerçeğe tanıştıran, her anını zafere endeksleyen böylesi bir gerçeklikle karşılaşmak, büyük bir yürek olmayı gerektiriyordu. O gece sabaha kadar uyuyamadık. Yürekllerimiz isyandaydı. Ama tam olarak ne yapacağımızı da bilmiyorduk. Sabaha karşı Önderliği uyandırdık. Hazırlandı. Hepimizle resim çekti. Son dakikalar, tüm acımasızlığıyla gelip kapıya dayanmıştı. Onu uğurladığımız da her zamanki gibi sıraya dizildik. Hepimizi öptü, kucaklaştı. Ortama yoğun duygusallık hakimdi. Zamanı durdurmak istiyorduk ama, nafile. Zaman o gece o kadar umarsızdı ki, yüreklerimize kulak dahi vermemişti.

salladığımızı düşünmek, çıldırtıyordu. Gözyaşlarımızı zapt etmek mümkün değildi. zaten böyle bir çabamız da olmadı. Önderlikle ilk ve son görüşmemiz, belleğime yerleşmiş olan en canlı anlar. Bir yandan ağlıyor, bir yandan da Önderliğin bir profesör gibi itina ile ders anlatması ve kavratma çabaları sıralanıyordu gözlerimde. Bu uyumu derinliğine gördükçe, yüreğim bir kuşunki gibi çarpıyor; hüzün gözyaşları eşliğinde, uçup gökyüzünün engin güzel maviliğiyle buluşuyordu. O'nun top oynarkenki çocuk saflığı, doğallığı, çarpıcılığı, bir de Önderlik bahçeye adımını atar atmaz büyüklüğünü hissederek havalanıp önünde dizilen güvercinlerin başına konmaları birbir gözlerimin önünden geçiyordu. Önderlikle yaşadığım tüm anlara doğru derin bir yolculuğa çıkıyordum. Ama o zamanları geri getirmek elde değildi. Gidişi, kadınlar olarak



Önderlik dışarı çıkacağı zaman, “Sakin dışarı çıkmayın, ağlamayın. Ben, sizlerle sürekli ilişki içerisinde olacağım. Kendinize iyi bakın, çalışmalarınıza güçlü katılın” dedikten sonra ayrılırken biraz da kendini zorlayarak arabaya bindi. Araba hareket ettiğinde, hepimiz dışarı çıktık. Ve hüzün gözyaşları içinde, yüreğimizin büyük yalnızlığıyla ellerimizi havaya kaldırarak el salladık. O'na son kez el

yüreğimizde, doldurulması güç derin bir yalnızlık bırakmıştı. Bizler için değişmeyecek tek şey ise O'nun yaşamımızın her anına olan belirgin etkisinin, sürekli canlı kalacak olmasıydı. Her zaman olduğu ve bundan sonra da olacağı gibi, Kuşlar, O'nun için uçacak, Güller, O'nun için açacaktı. Bunları düşünürken, bakışlarım O'nun insanlık için çizdiği tablodaki canlı renklere takılı kalıyordu.



Önderlik, sizden daha fazla size yakın, sizden daha fazla sizi yürüten güçtür

Bütün işler özünde sizin işlerinizdir ve partiden daha önce sizin işlerinizdir. Parti bir araçtır, parti bir köprüdür. Halkı, üzerinde bir yerden diğer bir yere taşımak için, kölelikten özgürlüğe taşımak içindir. Bundan sonra parti biter. Dolayısıyla uzağınızda, çok tali işler olarak görmemelisiniz. Benim bile varlığım halk içindir. Yani bugün biraz değerim varsa, halk için bir şeyler yaptığım içindir. Benim gibi birisi nasıl bu kadar etkin olabilir? Halk adına doğru işler yaptığı, doğru yolu ve doğru çalışma tarzını esas aldığı için şimdi etkilidir. Yani halkın hizmetinde bir araç olduğu için, iyi bir köprü teşkil ettiği için güçlüdür. Yeterli ilgiyi görüyor, dolayısıyla kendisini büyütüyor. Şimdi halkı temsil ediyor. Eğer bugün bu halk beni bu kadar tutuyorsa veya ben en az bir halk kadar etkiliysem bunun sebebi şu: Halk zayıf, örgütsüz ve düşüncesiz ama ben kendimi çok örgütlü, bilinçli ve bir halkı tam da kendi kişiliğinde güçlendirecek kadar güçlendirdim. Benim varlığım işte budur. Bana gökten yardım yağdıran yok. Arkamda herhangi bir devlet de yok. Tüm gücüm ve yetkinliğim halkı temsil ettiğim, halkı örgütlü ve bir halkla da kendimi güçlü tuttuğum içindir. Yarın bu gücün tümünü halka vereceğiz, zaten kendimi en yetkin halk haline getirmeyi, bir halkı

güçlendirmek için yapıyorum. Kendimi güçlendirmem veya kendimi son derece bilinç, köprü ve örgüt çarkı haline getiremezsem, tabii bir halkı da bu temelde bilinçlendirip, örgütlendiremeyiz. Zayıf bir adam zayıflık yansıtır. Örgütsüz bir adam örgütsüzlük yansıtır. Çaresiz bir adam çaresizliği üretir ve yayar. Ama güçlü adam gücü yayar. Bilinçli adam bilinçlendirir. Bu yüzden böyleyiz. Tutarlılık budur. Kendimi güçlendirmem, tamamen bu halkı güçlendirmek içindir. Nitekim bu, sözle de, eylemle de kanıtlanmıştır. Güçlenen ben, güçlenen halktır. Kendini kanıtlayan ve kendini kimlik sahibi yapan ben, kendini kanıtlayan ülkedir, halktır. Ve bu konuda da tutarlılık olacak. Böyle laf söyleyip, işi yapmama olmaz. İddian kadar işin, işin kadar gerçekleşme olacak. Ve bütün bunları da ayarlayıp biraz da işi dosta ve düşmana gösterdiğim için; kendimi işleri biraz yaptım diye bağışlayabiliyorum, kabul edebiliyorum. Bunun dışında mümkün değil. Görüyorsunuz, Önderlik tanımını doğru yapmak ve doğru değerlendirmek zorundasınız. Ne göktedir, ne de çok anladığınız gibi- sülale, aşiret başkanıdır veya diğer siyasi önderlikler gibi değildir. Aslında değişik bir biçimde kendini geliştiren ve örgütlendiren bir halk olayıdır.

Ama çok yüce, çok üretken, çok işi-
ni bilen bir halk olayı veya çok yeni,
çok işini bilmez, başkaları için olan
bir halkın gerçeğine veya kimlik-
sizliğine, kişiliksizliğine karşı tep-
kidir. Önderlik, kendisi için olan,
kendisi için çalışan ve bunu önce-
likle kendisinde başlatan ve gider-
ek bu çelişkiyi halk lehine çözen
kişi demektir. Benim durumum
gerçekleşen ve özgür kimlikli bir
halk olayıdır. Bizim adımıza hareket
edenler bütünüyle böyle davran-
mak zorundalar. Böyle olmadılar
mı bizden değildirler. Bizi bizden
çalmak istiyor, gücümüzü ve ülke-
mizi kötü kullanmak istiyor. Tabii
bunların da amansızca peşindeyiz.
Bizim ne olduğumuz, ne yaptığımız
ve nasıl yaptığımız bellidir, gö-
zlerinizin önündedir. Size bunları
açıkça da söylüyorum. Görmedik,
duymadık demeyin. Bunlar bütün
sorunlara cevaptır. Gördüğünüz
gibi ve ortaya konulduğu gibidir.
Ben de gördüğünüz gibiyim. Bu ka-
dar hizmet, bu kadar çözüm, bu ka-
dar çare açıktır. Gücüm bu kadarına
elveriyor veya elvermediği daha ne
kalmıştır. Başarılı kişiliğe, başarılı
çalışmaya, başarılı tempoya, başarılı
üsluba saygılı olalım ve mümkünse
onunla biraz kendimizi geliştirelim.
Çözüm geliştiriyor ve kendinizi ye-
tiştiriyorsunuz, şimdi bu temelde
biraz doğru yetiştirin. Her zaman
söylediğim gibi, gücünüz sağa-so-
la yetmiyorsa kendinize yetsin. Ben
gücümü öncelikle kendime karşı
kullandım, kendimi iyi yetiştirdim
ve daha sonra gücüm herkese ye-
terli olmaya başladı. Ve bu önem-
lidir. Önce bakarım, bunlarla bu
kadar konuşuyorum ama gücüm
yetmiyorsa, neden yetmiyor diye
kendime yüklenirim. Sende eksik-
likler var derim ve orada kendimi
güçlendiririm, gelirim bir kez daha
yüklenirim ve hep üste çıkarım. Siz-
in de kendinizi böyle güçlendirm-
eye ihtiyacınız var. Yani halkın

hizmetindeki adam kendini böyle
yetiştirir, böyle büyütür ve böyle
egemen kılar, kendini halk adamı
yapar. Umarım bir şeyler anlıyor-
sunuz. Bu önemli bir savaş sürecid-
ir ve bunu güçlü tama- m -
lamak istiyoruz. Zaten
bunun doğru ifadesi
içerisindeyiz. Ve bir
on yıl savaşı yaşı-
mak öyle bildiğiniz
gibi değil,
tarihimizde
ilk defa
gerçekleşen
çok ilginç,
ilginç old-
uğu kadar
çok anlam-
lıdır. Ve de-
nilebilir ki; ilk ve
son özgürlük adımıdır. İlk defa böyle
bir özgürlük adımı atıldı. Başarılır-
sa nihai başarıdır, başarılamazsa
da bu son olur. Bu, iki kere iki dört
eder gibi bir gerçektir. Bu savaşım
yılını derslerle dolu karşılıyoruz
veya bu on yıllık savaşımın bizde
gerçekleştirdiği kişilikle bugün
karşınızdayız. Bu konuşmayı da bu
temelde yapıyoruz. Dersleri hayli
çok olan, çözüm yolu çok olan on
yıllık bir süreçtir. Bu halkı hiç kimse
bu kadar genişlikte, derinlikte
savaştıramadığı gibi, en çok 'ben-
im' diyenler bir kaç günlük bir isyan
düzenlediler ve geriye, daha da
kötüye ve bitirişe götürdüler. Bizse
bunu, tam tersine en kötü, en bitiriş
koşullarında aldık, halen büyük ür-
etkenlikle bu savaşı götürüyoruz.
Düşmanı istediğimiz gibi vuramasak
da, henüz boyun eğilmiş değil veya
onun acımasız iradesi sonuca gitmiş
de değildir. Düşmanın Genelkur-
mayı her ne kadar acımasızsa ve
kesin bitirmek istiyorsa da biz, ona
başarı şansını vermedik. Bu da bi-
zim açımızdan son derece önemli.
O, mutlaka başarmak, geçen yaz
bizi bitirmek istiyordu. Sonra da



güzün olmadı kışın, bilemedin bu baharda, Mart'ta dedi, daha sonra işte bu yaz da bitirmek istiyordu. Bu şansı onlara vermemek bizim açımızdan çok önemliydi ve bunu kısmen de başardık diyebiliriz. Ama tam istediğimiz gibi vurmaktan uzağız. Lanetli bir tarihin sayfaları altında kalıp gitmememiz için de şu andaki durumumuz çok önemli. Hatta bu çalışmaları bu haliyle bile götürmemiz, sizleri böyle karşılamamız yine çok önemli. Ve tarihe bakmayı bilmeniz lazım. İmha tarihi, ihanet tarihi ve düşmüşlük tarihine bakmanız gerekir. Bunu biraz anlarsanız bugündeki duruşu, bugün böyle düşmanın karşısında konuşmanın, düşmanıyla böyle savaşmanın ne kadar büyük bir olay olduğunu rahatlıkla değerlendirip, tespit edersiniz. Ve kendinizi de çok mutlu, öfkeli ve intikamcı kılabilirsiniz. Ben bunun nedenlerini çok yönlü olarak yine anlatacağım. Bin defa anlattım, gerekirse bin defa daha anlatırım. Ben, öyle sandığınız gibi bir adam değilim. İşimi bilirim, bildiğim kadar da inadım var. Ve sen de bunun içindesin. Bundan sonra kendinize özgü yaşam yok. Halk olarak bütün yaşam devrimci çizginin denetimi altına alınmış ve gittikçe hükmünü yürütecektir. Buna tepki duymaya, bununla yetersiz uğraşmaya gerek yok, büyük özgürlük hamlesini güçlü karşılayın, güçlü katılın ve elinizden geldiği kadar sağlam bir savaşçısı olun. Biz kimsenin sırtına kaldıramayacağı yükü yüklemiyoruz. Ama herkesin de yapabileceği bir iş vardır. Hepinizi bu işi görmeye ve gereklerini yerine getirmeye çağırıyorum. Bunu yapacaksınız, bunun şakası yok, bunun ucuz tartışması da yok, iş iştir gerekleri yerine getirilecektir. Yani düşmanın size yakıştırdığı ad, sizi içine sürüklediği kargaşa ve laçkalık bitsin. Bu kadar özüne, insanlığa

ters, kimliğine ve cinsiyetine ters yaşam bitsin. Daha fazla kendiniz için olan, halkımız ve ülkemiz için olan ve dolayısıyla insanlık için olan yaşam, layığımız olsun. Bizi bu teskin edebilir, rahatlatılabilir. Bunun dışında hiçbir yaşam, hiçbir para, pul, hiçbir çıkar asla bizi tatmin edemez ve elimizin tersiyle de itmeliyiz. Biz böyle yaptık ve gördüğünüz gibi de bu gerçekliğe ulaştık. Ve yine böyleyiz, yani başka türlü değerlendirilmem ve kullanılmam mümkün değil. Bağlı olmaya geliyorsunuz, Önderlik kimdir, nedir diye soruyorsunuz, selam vermeye çalışıyorsunuz. Ben buyum işte. Önderlik, sizden daha fazla size yakın, sizden daha fazla sizi yürüten güçtür. Bugün farkında olmazsanız yarın veya mezarda farkına varırsınız. Önderlik deyip geçmemek gerekiyor. Akıllı olun, iyi anlayın ve zamanında karşılık verin, bu sizin çıkarınıza dır ve kişiliğinizin zaferi olur. Görüyorsunuz biz halk gerçekliğimize karşı etkili, tepkili ve eleştirisel olmaya çalışıyoruz, bu gerekli. Bunun yanında doğru yolu çok net olarak çizmeye çalışıyoruz. Zaten katılmışsınız, bizim istediğimiz bundan sonrasının kesin zaferini, sağlam tarzını yakalamanızdır. Bu zafer mümkündür. İlk ve son defa bu bir zafer imkanıdır. Onu elden bırakmamaya büyük özen gösterin. Bunun için her şeyimizi ortaya koyalım, kesin başarıdan başka hiçbir şeye fırsat vermeyelim. Ve bütün bunlara benden daha fazla sizin ihtiyacınız vardır. Belki şimdiye kadar istediğiniz gibi katılamadınız, kendinizi yargılayamadınız ama bundan sonra da bu başarı şansınız var. Onu mutlaka müthiş bir şekilde ve asla tarihte yapıla gelmediği gibi yapacak ve sizden her şeyin çalınıp çırpılmasına da bundan sonra dur diyeceksiniz. Bundan sonra kendimiz

için düşünürüz, çalışırız, var ederiz, koruruz, geliştiririz ve biliriz. Bütün bunlar önemli, umarım bunlarla kendinizi yeniden büyütme-ye çalışırsınız. Kalan ömrünüzün bu dönemini, bu büyük doğruların hizmetine verebilirsiniz ve vermek için de büyük çaba gösterin. Düşünün ki, kimse emretmiyor, herkes kendi tutkularıyla, kendilerini bu işe veriyor. Zaten üstün emir ve dayatma oldu mu, orada bürokrasi ve ağılık olur. O yok, tamamen özgürlük var. Özgürlük bu anlamda en büyük otorite ve en büyük emreden kuvvettir. Sizde özgürlük tutkusu oldu mu duramazsınız, dünya birleşse sizi durduramaz. Bizi durdurabildi mi? Ama sömürgeci ve işbirlikçi egemenlik içine girdin mi, gücün ne olursa olsun bittersin. Mesela ben tekim ve kesinlikle hiç kimse beni durduramıyor. Sabırlı olun ve düşünün, ben öyle bildiğiniz gibi bir hareket değilim, düşünce ve duyum gücü çok yüksek, planlama gücü çok olan, ölçme-biçme yönü ağır basan bir yürüyüş tarzım var. Üslubu, tarzı ve temposu çok yerinde olan bir yürüyüş tarzım var. Siz de böyle oldunuz mu öndersiniz, hatta ulusal düzeyde bile sürükleyici olabilirsiniz, kendinizi her çevreye sığdırabilirsiniz. Böyle olmak çaba istiyor, bizi kavramayı gerekli kılıyor, bu anlamda ben size yardımcı olabilirim veya beni anlamanız, yaşamanız size büyük bir yardımdır. Yardım almaya geliyorsun veya halkımız yardım istiyor, ona en büyük katkı kendinizi böyle yaratmaktır ve böyle sunmaktır. Nitekim bunun

Güçlenen
ben, güçlenen halk-
tır. Kendini kanıtlayan ve
kendini kimlik sahibi yapan
ben, kendini kanıtlayan
ülkedir, halktır.

büyük bir yardım olduğu da ortaya çıktı. Eskiden halk, "Hangi dünya devletleri bize yardımcı olur" diyordu. Eğer bütün dünya devletleri yardımcı olsaydı bu hareket böyle doğmaz ve bu halk böyle yaratılmazdı. En büyük yardım, insanın kendini yetiştirip sunmasıdır. Bunu kendi gözlerinizle gördünüz. Kendiniz de böyle yapın, bu kendinize de ve halkımızın kendisine de en büyük yardımdır ve hatta insanlık bile bu yardımdan nasibini alır. Temelde bir halkı kendi içinde özgürce üretmeye çalışırken, onları yaşadım. Demin söylediğime geldim, kendilerini bulmaya, kendileriyle tanışmaya çalışıyorlar ve kesinlikle çok amansız bir Önderlik bağlılığı var. Önderliği çok görmek isterler, aslında orada kendilerini görmek istiyorlar veya benim şahsımda kendilerinin kazanılmış gerçeğine kavuşmak istiyorlar. O konu da tabii anlamlıdır. Yitirilmiş kişilikler, yitirilmiş bir yaşamın kazanılma sahasını bizde görmek istiyorlar, bu doğrudur. Biz de tanışmayı şöyle yapacağız; kendini gör, kendini geliştir, kendini büyüt, bu sizin içinde geçerlidir. Görme resimlerde de olabilir, filmlerde de. Beni şu anda da belki bir resim gibi görebiliyorsunuz, belki bir film gibi, fark etmez. Ben sizi hiç görmeyebilirdim de. Ama görüp de etkilerim, görmeden de etkilerim ve kuşatırım. Görmeyi şu temelde sağlama bağlayacağım; bazı temel amaçlarımız var, işte ülkeden, halkın gerçekliğinden bahsettiniz, mutlak onu çalıştırır, mücadelesinin hizmetine sokarım, ona yol aldırırım ama onu birebir tanımam. Seni kesinlikle bir vatanseverlik yoluna, halkın gerçeğini şu veya bu düzeyde tanımış biri haline getirirsem bu bir tanışma olur ve bunun bir anlamı vardır. Bunun dışında tanışmanın fazla bir anlamı yok. Kim olursan ol, nereden gelmiş olursan ol, yine de gel. Tanışmak, sağlam ilkeler gerçeğimizin can alıcı kısımlarıyla olmalı. ■



4 Nisan ile Tanrıçalık Toprağa Yeniden Kök Saldı

Mizgîn Nuda Koçer

Nisan ayı Newroz ile gelen bahar esintisini büyük coşku ve heyecan ile doğaya sunuyordu. Yaşam güzelleşiyor, umut büyüyordu. Doğada her şey yeniden can buluyordu. Toprak kokusunu, doğurganlığını evrene bir kez daha kanıtlıyordu. Ağaçlar, sararmış yapraklarını, hüznünü bir kenara bırakıp umut veriyordu. Çiçeklerin, suyun muhteşem kokusu, berraklığı hayvanları, insanları mest ediyordu. Yeryüzü yemyeşil bir örtüye bürünüyordu. Yani Nisan ayı umutları, sevgileri, aşkı, kadınları ve bütün doğayı yine yeniden yeniliyordu. İşte yine böyle bir Nisan ayıydı. Tarih 3

Nisan 1949'u gösteriyordu ve Üveyş Ana mucize yaratıyordu. Sancılar başlamıştı. Sadece Amara halkı değil bütün Kürt halkı sancılara boğulmuştu. Bütün gece süren sancılara eşlik eden doğa kadına ve bebeğe düğümlemiş gibiydi. Bebek dünyaya gözlerini açmak için direndikçe gök gürlüyor, yağmur sel olup akıyor, tohumlar kabuklarını parçalıyordu. Doğanın yenilenirken kopardığı çığlıklar devam ederken yaşlı kadın "bu çocuk neye işarettir" diyerek bütün bilgeliği ile doğacak çocuğun kutsallığını hisseder gibi kendi kendine soruyordu. Tan ağarmaya başlarken tarihte artık 4 Nisan 1949'u gösteriyordu. Bebek aldığı ilk nefesin yakıcılığı ile belki de bir halka kabul görülen ölüme karşı çığlık atıyordu. Doğa, boğulmaktan kurtulmuş bir insan gibi nefes almıştı. Gökyüzü bütün maviliği ile yeniden umut veriyordu. Herkes büyük bir sevinçle gülümsüyordu. Babası yıllar sonra 'senin alnında fetih işareti var' diyeceği bebeğinin kulağına eğilmiş 'Senin Adın Abdullah Olsun' diye fısıldıyordu. Ve evet kadın bir mucizeye daha imza atmış tarih sayfalarına yazılmıştı. Çünkü Üveyş Ana sadece bir bebek değil ışığıyla insanlığı aydınlatacak, sıcaklığıyla

*Önder Apo kadının
mucizevi gerçekliğini,
toprak altına gömülen
hakikatini çekip çıkaracak
yeniden ruh verecekti*



la umut olacak güneşi doğurmuştu. Bir ana yıllar sonra bir halkın kader diye ezberletilen ölü yaşamını yerle bir edecek bir Önder doğurmuştu. İnsanlık, Önderliğimiz sayesinde bedeni ve ruhu ile diri diri toprağa gömülen kadının tanrıça özleriyle toprağa yeniden kök salmasına şahitlik edecekti. Bizler, kadınlar olarak bugün nefes alabiliyor, direnebiliyor, savaşıbiliyorsak eğer bu Önderlik hakikati ile gerçekleşmiştir. Çünkü Önder Apo kadının mucizevi gerçekliğini, toprak altına gömülen hakikatini çekip çıkarak yeniden ruh verecekti. Daha çocuk yaşta oyun arkadaşı Elif'in evlenmesi ardından artık oyunlar oynayamaması, ablasının çuvalar karşılığında evi terk etmesi onda büyük öfke uyandırmıştı. Önder Apo öfkesini şu sözlerle anlatıyordu, "Köy kızlarıyla oyunumun istediğim gibi sonuçlanmamasına duyduğum tepki olmasaydı, kızları bu özgürlük oyununa, bu savaşa çekemezdim." Ve tabiki Üveyş Ana. Önder Apo yıllar sonra Kapitalizmin yarattığı kadını yerle bir eden Kadın Özgürlük Paradigmasını geliştirmede Üveyş Ana'nın etkisini ise şu sözlerle anlatır: "Dönüp geriye baktığımda, onun ana tanrıça kültürünün soylu bir sesi olduğunu ve bu sesi bana ulaştırdığını büyük bir minnetle anacak ve kabul edecektim. İsyan ettiğim anam değil, kadını, anayı hiçleştiren erkek egemen toplumun

zalim, yabancılaştıran, ikiyüzlü düzeniydi. İlle kavga edilecekse, -bunu bana erken yaşta öğretti. Etkisi hala var. En önemlisi, tek başına biri de olsa, çok kuralsız da olsa hem aile içinde, hem aile dışındaki bazı erkeklere karşı büyük savaş vereceğini o örnekte görmüş oluyoruz. Bir gelenek olarak bir çocuk bunu görmezse, anası mışıl mışıl uyumlu, her şeye "evet" diyorsa, sanırım çocukları üzerinde de bunu sürdürür. Sonuna kadar erkeğe, babaya, köylüye, karşısına çıkan herkese bağlı olur. Bu böyle olsaydı, bizim bu biçimde bir kadın mücadelesini fazla ilerletmemiz (en azından bu biçimde geliştirmemiz), bu kadar etkili olamazdı. Veya bu etkinin de bu eski mücadelede bir ön izi olabilir. Çünkü bir kadın bu kadar mücadele etmişse, o da ana ise, herhalde o çocuk da büyüdüğü zaman kendisine şunu soracaktır: "Benim anam gibi bir kadın bunu yaptığına göre, neden başka kadınlar bunu yapmasın ki!" Önderliğimizin yaratmış olduğu kadın özgürlük ideolojisi Kürt kadınları ile sınırlı kalmamış bütün dünya kadınlarına mal olmuştur. Amara'dan doğan Güneş bütün kadınları yeniden aydınlatmış ve ısıtmıştır. Doğan bu Güneş ile kadını kafese hapseden, soluğunu kesen, diri diri toprak altına gömen erk zihniyet en büyük darbeyi yemiştir. Önderliğimiz, en olmaz denenleri oldurmuş, kurumuş tahtaları yeniden yeşertmiştir. Kadının ruhuna, bedenine takılan zincirler 4 Ni-



*Önderliğimiz,
en olmaz denenleri
oldurmuş, kurumuş
tahtaları yeniden
yeşertmiştir. Kadının
ruhuna, bedenine
takılan zincirler 4
Nisan ile birlikte
kırmaya başlamıştır.*

san ile birlikte kırmaya başlamıştır. Önder Apo kadını ölüm uykusundan uyandırmış, adeta ölü bir bedene ruh vermiş gücünü göstermiştir. Belki de bunu en iyi Şehit Nuda'nın "Önder Apo bize balık tutmamış, balık tutmayı öğretmiştir." sözleri anlatacaktır. Evet kadın 4 Nisan ile yeniden anlam ve yaşam bulmuştur. Belkide dünya tarihinde onlarca devrim gerçekleşmiştir. Ama bugüne kadar gerçekleşen hiçbir sosyalist devrimde kadın özgürlüğü kazanılmamış hatta birçok devrim bu yüzden yok olup gitmiştir. Önder Apo bunların hepsini aşan, kapitalizmi yerle bir eden ideolojiyi ortaya koymuş ve eşi benzeri görülmeyen bu özgürlük mücadelesinde, Şehit Sara gibi yüzlerce mücadelesi ve yaşamıyla dünya kadınlarına öncülük yapan kadınları eğitmiş ve en önemlisi kadını özgür olunca sevmiştir. Bu temelde kadın özgürlük mücadelesinin temel dinamiği olan biz genç kadınlar bu mücadeleye sahip çıkmalıyız. Eşi benzeri olmayan bu mücadelenin yaratıcısı Önder Apo'nun iradesini irademiz bilmeli, varlığını varlığımız kabul etmeli-

yiz. İçinden geçtiğimiz süreçte, genç kadınlar şahsında yürütülen, katletme, tecavüz, ajanlaştırma, fuhuş ve daha bir çok kirli özel savaş politikası ile kadını yeniden diri diri toprak altına gömmeye çalışan düşmana karşı Önder Apo'nun etrafında ateşten çember olmalı, yaratmış olduğu Kadın Özgürlük Mücadelesine zafer temelinde katılmalıyız. Unutmamalıyız ki, Önderliğimizin yarattığı bu mücadele Dersim'den, Ağrı'ya, Koçgiri'den Zilan'a kadar katledilen kadınların çığlığı, çocuklarının cenazesini posta kutularında alan anaların, bedenleri teşhir edilen özgürlük savaşçılarının öfkesi ile büyüyor. Bu öfke ateş olmalı, düşmanı yakmalıdır. Bizler, Önderliğimizin tecrit altında tutulduğu her saniyenin hesabını sormalı, her yeri mücadele ve savaş alanına çevirmeliyiz. Bu temelde başta Önder Apo'nun, Kurdistanlı kadınların ve Dünya kadınlarının, direnişleri yolumuzu aydınlatan özgürlük savaşçıların, anaların, halkların doğuş gününü kutluyor, kararlılık ve mücadele ile zafer sözümüzü yineliyoruz.

GENÇLİĞİN ÖZ SAVUNMA ÖRGÜTLÜLÜĞÜ



Bawer Ceng

İnsanlığın en temel öz savunması olan toplumsallık, aynı zamanda ilk örgütlenme biçimidir de. İnsan türü varlığını sürdürmek için bilinçlice örgütlenmeye ihtiyaç duyar. Tüm canlılarda sınırlı düzeyde bir örgütlülük vardır; ama toplumda olan bilinçli örgütlenmedir. Toplumsal bilinç temelinde örgütlülüklerini sağlayan insanlar nasıl yaşayacaklarını, nereden başlayacaklarını ve ne yapacaklarını iyi bilirler. İnsanın varoluş koşulu olan toplumsallığın sürekliliği de toplumsal örgütlülüğün güçlendirilmesiyle mümkün olmaktadır. Toplumsal öz savunma örgütlülüğünü süreklileştirmede gençlik birincil rol oynar. Toplumun öncü gücü olması itibarıyla, toplumun varlığını koruma ve örgütlülüğün sağlanmasında da öncü misyonu gençliğe biçilmiştir. Bugün ile gelecek arasında köprü olan gençlik, kişiliğinde özgür yaşam bilincini derinleştirerek gelişkin bir politik perspektifle mücadele alanlarında en önde yer alır. Sorgulayan, üreten, aktif katılan gençlik, gelişkin inisiyatifleriyle yaratıcı düşünceler ışığında toplumu hep ileriye sürükleyen konumdadır. Tarih boyun-

ca toplumlara önderlik eden, toplumla omuz omuza düşmanın üzerine en önce yürüyen gençliğin; kendisi ve toplumu için yararlı olduğuna inandığı hedeflerini başarıya ulaştırmak için güçlü örgütlülükler geliştirmekten öte başarı şansı mümkün değildir. Gençlik çağı insanın en dinamik olduğu çağdır. Bu çağda duygu, düşünce ve davranışlar en aktif haldedir. Gençlik çağının her anı devrim ve yeniyi yaratma anıdır denilse yeridir. Sonsuz araştırma istemine sahip olması, merakla sorgulaması, duygu ve düşüncelerini sürekli yeniyi inşa etme temelinde harekete geçirmesi gençliğin temel yapısal özellikleri olarak dışa yansır. Önemli olan bu duygu, düşünce ve davranışlardaki enerji akışını toplumsal örgütlülüğe kavuşturabilmedir. Demokratik toplum hareketlerinde, gençliğin örgütlü gücü başarı ve başarısızlıkları belirler konumdadır. Öz savunma bilincinin örgütlülüğe kavuşturulması gerekir. Örgütlenmiş birey ve toplum özgürlüğe bir adım daha yakınlaşır. Toplumsal ve evrensel ihtiyaçlar doğrultusunda kendini örgütlülüğe ulaştıran gençlik, özgür yarınların inşa-



Bugün ile gelecek
arasında köprü olan
gençlik, kişiliğinde özgür
yaşam bilincini
derinleştirerek gelişkin
bir politik perspektifle
mücadele alanlarında en
önde yer alır

sında rol alabilir. Örgütlenmemiş gençlik potansiyelinin daralmaktan, zamanla marjinalleşmekten kurtulma şansı yoktur. Örgütlülükle buluşturulmamış bir dinamizm yeniyi yaratamayacağı gibi hiçbir caydırıcılığı da olmaz. Günümüz egemen sistem saldırıları karşısında örgütsüz hareket tarzının yaşama şansı çok sınırlıdır. Öz savunma, gençliğin en vazgeçilmez örgütlenme alanıdır. Sistemin her an genişleyen ve derinleşen saldırılarına cevap olmak ve bu saldırıları boşa çıkarmak bunu gerektirmektedir. Sistemin Kürt gençliği üzerinde yoğun yozlaştırma, çürütme ve özgür yaşam mücadelesinden koparma uygulamalarının her geçen gün daha da vahşileştiği kapitalist sistem gerçekliğinde öz savunma örgütlülüğü olmaksızın uygulamalara karşılık vermek pek de mümkün görünmüyor. Kapitalist sistemin kültürel anlamda gerçekleştirdiği soykırımlara karşı sıradan yaklaşım bitişin kendisidir. Buna karşı demokratik uygarlık ışığında

Çürümeye yüz tutmuş bu zamanlar gençlik ruhuyla tekrardan canlandırılabilir. Bu da gençliğin her alanda, işçisinden üniversitelisine, köylüsünden liselisine, kadınından erkeğine kadar öz savunma örgütlülüğünü sağlamakla mümkün olacaktır.

kültürel değerlerin oluşturulması gerekir. Sıradan yaklaşma gibi bir gaflete girmek en basitinden sistem çıkarlarına kendini yatırmak anlamına gelecektir. Çoğu zaman sıradan yaklaşımlar nedeniyle gençliğin çok basit bir şekilde gözaltına alınıp, tutuklandığı, yıllarca zindanlara atıldığını biliyoruz. Devlet güçleri çok rahat bir şekilde gelip gençleri mahallesinden, sokağından, evinden yaka paça halde, peşinden sürükleyerek çekip götürüyorsa ve buna karşı bir refleks gelişmiyorsa; gençliğin öz savunma örgütlülüğünü tekrardan gözden geçirmesi gerekir. Oysaki toplum içinde büyük avantajlara sahip olan gençliğin böylesi gafil avlanması şaşılacak bir durumdur. Daha kendisini koruyamayan, kendi güvenliğini örgütleyemeyen gençliğin toplumu ve yaşamı koruması nasıl beklenebilir? Böylesi bir beklenti beyhudedir. Gençliğin silkinmesi ve kendine gelmesi gerekir. Basit hatalar yüzünden ne kendisini, ne de toplumu sistemin pençelerinde ezmemelidir. Yaptığı çalışmanın ciddiyetinde hareket etmelidir. Toplumu, toplumsal yaşamı ciddiye almalıdır. Sistemi ve sistem saldırılarını ciddiye almalıdır. Bir oyun değildir içinde olduğu. Olabildiğine gerçek ve hayatidir. Çürümeye yüz tutmuş bu zamanlar gençlik ruhuyla tekrardan canlandırılabilir. Bu da gençliğin her alanda, işçisinden üniversitelisine, köylüsünden liselisine, kadınından erkeğine kadar öz savunma örgütlülüğünü sağlamakla mümkün olacaktır. Tarihsel bütünlük içinde özgür toplum inşasında yer almak isteyen gençlik konuştuğu kadar, konuştuklarını örgütlülüğe kavuşturduğu oran-



Öz savunma, gençliğin en
vazgeçilmez
örgütlenme alanıdır.
Sistemin her an
genişleyen ve
derinleşen saldırılarına
cevap olmak ve bu
saldırıları boşa
çıkarmak bunu
gerektirmektedir

da sorumluluklarını yerine getirebilir. Bu temelde; gençliğin her anını örgütlenme anı olarak değerlendirip, tüm çalışma alanlarını örgütlülüğe kavuşturması gerekir. Barikatlar ardında sistem güçleriyle çatışmanın ötesine geçilerek, sistem mantığını her yönüyle anlama kavuşturarak ve toplumu tükenişe götürdüğü her türlü uygulamasına karşı savunmaya geçebilmek gerekir. Sistem askerliğini yapmama, popüler kültür endüstrisinin vazgeçilmez müşterisi olmama vb. konularda daha derinliğine yoğunlaşmaya ihtiyacı olan gençliğin; sorunlar karşısında kendi toplumsal çözümünü geliştirme güç ve yeteneğini sergileyebilmesi gerekir. Toplumun ahlaki-politik yaşamı çerçevesinde, Ortadoğu dervişliğini seçerek kendisini, toplumunu ve öz değerlerini savunmaya alabilmelidir. Başta kendinde olmak üzere; bir bütünen toplumda öz savunma sistemini süreklileştiremediğinden kültürel, sanatsal, psikolojik, ekonomik, siyasi ve daha birçok saldırıyı göremiyor. Görse bile buna karşı çıkamıyor. Tepki duysa da, yaşananlara karşı durulması gerektiğini bilse de, yeri geldiğinde canını bile verse de nasılına doğru cevap olamadığından erimekten, çürümekten ve sonuç itibarıyla sisteme tabi olmaktan kurtulamıyor. Sömürü sistemi böylesine



azgınlaşmışken gençliğin topluma, toplumsal örgütlülüğe dayanmaksızın yaşaması mümkün değildir. Ahlaki-politik toplumun korunması öz savunmanın yaşamın her alanında gençlik öncülüğünde örgütlenmesiyle mümkündür. Öncülük ahlaki-politiktir. Ahlak ve politikasını yitirmek demek her türden yönelime açık olmak demektir. Bu durumda gençliğin öz savunma örgütlülüğü hayati önemdedir. Öz savunmadan yoksun toplumlar ahlak ve politikasını yitirir ve egemen sistem çarkları içinde çiğnenir; ama gençliği ve öz savunması canlı ve dinamik olan toplumlar egemen sistem karşısında varlığını koruyup özgür yaşamını oluşturabilir. Ahlaki-politik toplumun güvenlik politikası olan öz savunma, gençliğin güçlü örgütlülüğüyle yaşamsal kılınabilir. Toplumlar yaşamın her alanında toplumsal sürekliliğin sağlanması için gençliğe, gençliğin enerji ve potansiyeline ihtiyaç duyar. İhtiyaçlar gelişen saldırılar karşısında belirlenir. Askeriyse askeri, kül-

**Yaşamın tüm
alanlarında öz
savunma örgütlü-
lüğünü sağlayan
gençlik toplumsal
ihtiyaçlara cevap
olabildiğini iddia
edebilir.**



türelse kültürel, siyasalsa siyasal karşılık verilir. Gençlik için tek yönlü kalmak bitiş demektir. Tek alanla sınırlı kalması diğer alanların saldırılar karşısında savunmasız kalması demektir. Yaşamın tüm alanlarında öz savunma örgütlülüğünü sağlayan gençlik toplumsal ihtiyaçlara cevap olabildiğini iddia edebilir. Kapitalist sistem toplumsal yaşam alanlarının tümünde bir virüs gibi yayılmaya devam ediyor. Çok farklı yol ve yöntemler kullanarak

Ahlaki-politik toplumun gü-venlik politikası olan öz savunma, gençliğin güçlü örgütlülüğüyle yaşamsal kılınabilir.



gençliği pasifize etmeye ve kendine bağlamaya çalışan sistem, yaşamın her alanına, kılcal damarlarına kadar sızmış durumdayken örgütlenme sağlanmadan karşılık verebileceğini düşünmek en büyük yanılgıdır. İsteddiği zaman, istediği yerde, istediği gibi toplumu, toplumun ahlaki-politik öz değer yargılarını paramparça eden sistemi boşa çıkarmak doğru örgütlenme tarzıyla mümkün olacaktır.

**‘Halil Arkadaş,
Sen Çok Güzel
Çalışmalar
Yapacaksın.’**



Halil DAĞ/ BOTAN

‘Buralar tam inziva yerleridir, heval Xelil’ dediğinde sobaları yakma zamanı henüz gelmemişti ve su getirmeye gidecek olanlar sabırsızlık içinde havanın kararmasını bekliyorlardı. Sibiryâ soğuklarının Kürdistan dağlarını da vurduğu şu günlerde henüz istediğimiz karlar yağmamıştı ama biz kış kamplarımıza çekilmiş, tartışmalarımıza başlamıştık. Takvimler ocak ayının yirmibirini gösteriyordu ve yer altında kurduğumuz bu karanlık odalardaki hayatımız yerli yerine oturuyordu. Gaz lambasının kırmızı ışığında oturmuş Botan Eyaleti’nin otuzyedi yaşındaki bu kadın komutanının simsiyah gözlerine bakıyor ve Beritan filmini tamamladığımız o günden beri böyle bir inzivaya çekilmeyi ne kadar çok istediğimi düşünüyordum. Ama var olan bulgur ve pirincimizin bardak bardak hesabını yaptığımız, çay şekerimizi teker teker dağıttığımız, ekmeğimizi günlere bölerek paylaştığımız gerçek bir inzivayı aklımın ucundan bile geçirmiyordum. Bu düşüncelerimi ona anlatırken, geceler boyunca kan-ter içinde uğraşarak, bir kilo unun bile hesabını defalarca yaparak, birde bütün bunların ötesinde, Türk Ordusu’nun bütün saldırılarını göğüsleyerek hazırladıkları bu kış üslenmesinin

büyükliğini vurgulamak istiyordum. Işıksız, ateşsiz, güneşsiz bu mağarada yaşadıklarımızın, benim için çok daha iyi ve çok daha anlamlı olduğunu dile getirmeden edemedim. Çünkü, yaratıcı ve özgür ruhlu insanların en büyük saldırılar karşısında en güçlü arınma ve direnmeyle karşılık verilerek yaratılacağına bütün kalbimle inanıyordum. Bu nedenle, daha önce bir minnet borcum olan Gülnaz Karataş’ın bu en eski arkadaşına ikinci bir minnet borcumun oluştuğunun farkındalığıyla aynı gaz lambasının ışığında ben de susuyordum. Susarken aklımın labirentlerinden böyle bir inzivaya, bu inziva içinde karşımda oturan Nuda isimli bu kadın gerilla gibi susmaya ne kadar ihtiyaç duymuş olduğumu düşünüyordum. 92’ yılında Almanya’nın Mannheim kentindeki bir gece okulunda başladığım ve Beritan filmini tamamlayıp kuzeye yöneldiğim 2007 yılının temmuzuna kadar süren kameramanlık hayatımı ve kameramanlığımla başlayan ve onunla paralel yürüyen gerillacılığımla, sanat ve savaşın iç içe geçtiği bu dağlarda merak ve heyecanla atıldığım çalışmalarımı, bu çalışmalar içinde kurulan arkadaşlıklarımı, yoldaşlıklarımı, ilişkilerimi, bu ilişkiler içinde yaşadığım doğru-

larımı ve yanlışlarımı, yanlışlarımın ve doğrularımın toplamından oluşan hayatımı karşıma koyup cesaretlece tahlil ettikten ve acımasızca yargıladıktan sonra, şimdiye kadar yaptığım bütün herşeyi bir kenara koyup, sanatıma ve savaşıma kendimi tekrardan yaratarak, bir kez daha ve 'İbrahimhalil' ismiyle başlamak için hep hayal etmişim. Bilgeliğin ve doğal toplum ruhunun hâlen hüküm sürdüğü Botan dağlarının, Botan dağlarında sadece yaban keçilerinin ziyaret ettiği bu kuytuluk uçurumun, bu kuytadaki ellerimizle kazdığımız yer altı mağarasının, bu mağaradaki bu soğuk odanın, bu odadaki kadın geriliminin karşısında oturduğum bu sessizliğin otuzbeşimden sonra kendime bir kez daha başlamak için en uygun yer olduğunu iliklerime kadar hissediyor, yıllardır aradığım o başlangıcı bulmanın sevinciyle heyecanlanırken, Botan'ın bu kadın komutanına Beritan filminden sonra bir kez daha borçlandığımı unutmuyordum. Nuda Arkadaş sessizce oturduğu gaz lambasının bu kısık ışığında bütün bunları düşündüğümünden habersizdi, elbette. ama O da, ben de yaşadığımız bu inzivanın bu topraklarda yaşanan ne ilk, ne de son inziva olmadığını, bizden önce binlerce yıl boyunca bilincin ve iradenin özgürlüğü için Kürt insanının bu kuytuluklara sığındığını ve aydınlanmanın önüne geçmek için Türk Ordusu'ndan önce nice orduların ihtişamla kurulup bu topraklara seferler düzenlediğini de çok iyi biliyorduk. Beritan filminin çekimleri esnasında Gülnaz Karataş'ın vurulduğu günden beri kayıp olan mezarının izlerini bulduğumuz ve hiç beklemeden aramaya koyulduğumuz o günlerde, Bertan'ın cenazesini nasıl teşhis edeceğimizi düşünüyordum. Yıllar önce gizlice, sessizce yoldaşları tarafından saklandığı gömütünü açtığımızda, Bertan'ın kendini uçurumdan attığının işareti olan boynunda, göğsünde ve bacaklarındaki kırılmış olan kemikleri gördüğüm halde içim bir türlü rahatlamamıştı. Beritan'ın kayıp bedenini bulup, O'nun toprak altındaki güzel yüzüne do-

kunmuş olsam da, dokunduğumuzun O olduğundan tam olarak emin olmak istiyordum. DNA testi yapma olanağımız yoktu ama ayağındaki ayakkabılarından belindeki ştüğüne, sarı elbisesine kadar, son fotoğrafındaki bütün izler birbirini tutuyordu. Yine de, O'nu tanıyan birisinin son noktayı koymasını istiyordum. Nuda arkadaş bu çelişkileri yaşadığımız sırada 'Beritan benim arkadaşım' diyerek ansızın çıkıp geldi ve O'nu görmek istedi. Beritan'ın gömülü olduğu mezarı bir kez daha onun için açarken ben sessizce Nuda arkadaş takip ediyordum. Beritan'ın yüzüne onüç yıl önce kapatılmış olan beyaz örtüyü kaldırdığımız o ilk anda Nuda arkadaşın yüzünde gördüğüm o ifade benim için yeterli olmuştu. Yıllar sonra arkadaşının gülün yüzünü ve o yüzü sevimli kılan gülümseyen ön dişlerini hemen tanımıştı. Ve ilk defa o zaman filmimizi gerçeğe çeviren bu ifadeye borçlandığımı hissetmişim. Şu gaz lambasının kırmızı ışığında O'nun yüzünde gördüğüm gülümseme ve ondan daha derinde gördüğüm ise yine aynı ifadeydi. Bu ifade nasıl Beritan'ın filminde içime su serptiyse ve sinema alanında yaptığım son çalışmama hayal ettiğimden daha büyük bir anlam kattıysa, ilk kez vurulduğum ve ilk kez kanımın aktığı Botan Dağları'nın bu soğuk ve ateşsiz gecelerinde sanata ve savaşa en baştan ve yeniden, bir kez daha atılırken, karşımda duran aynı ifade hem cesaret veriyor hem de anlamlandırıyor. Nuda Arkadaş kalkmak için davrandığı sırada ansızın durdu. Daha önce bir kez minnet borcumun olduğu o ifadeyle yüzüme bir anlığına baktı. Ve ne kadar sürdüğünü tam olarak bilmediğim bu sessizlikte aklımdan geçen bütün bu düşünceleri okumuşcasına şu sözleri söyleyip gittiğinde heyecanlanmamak elimde değildi.

'Halil arkadaş, sen çok güzel çalışmalar yapacaksın.' ■

GELOTUDIZANÎ?

Dîrok û cihê ji Dayîkbûna Rêber APO di kîjan

bijareya li jêr de rast hatiye nivîsandin?

- a) 4 ê Nîsana 1947 li Gundê Amara ya Xelfetiyê
- b) 4 ê Nîsana 1946 li Gundê Aamara ya Hilwanê
- c) 4 ê Nîsana 1949 li Gundê Amara ya Xelfetiyê
- d) 4 ê Nîsana 1948 li Gundê Amara ya Pirsûsê

Yekemîn şehîdê Gireva Birçîbûnê yê ku 20 ê Nîsana 1981 an de di Berxwedanên Zindana Amedê de şehîd ketiye kî ye?

- a) Kemal PÎR
- b) Elî ÇÎÇEK
- c) Mazlûm DOĞAN
- d) Alî EREK

Di sala 1980 yan de dîroka di navbera 21 û 27 ê Nîsanê ku wek hefteya çalakiyan hate îlan kirin û nêzî 120 çalakiyan

hate pêkanîn. Ev hefte biçi navê tê zanîn?

- a) Hefteya Qehremaniyê
- b) Hefteya sor (Kızıl Hafta)
- c) Hefteya Berxwedanê
- d) Hefteya Çalakiyan

Yekemîn Sînamegerê/a PKK yî ku di 1 ê Nîsana 2008 an de li Bestayê şehîd ketiye kî ye?

- a) Hozan Sefkan
- b) Gurbeteli Ersöz
- c) Halil Uysal (Dağ
- d) Hozan Serhat

Bersiva Pirsên Meha Borî

1 C 2 C 3 C 4 A 5 A

YURTSEVER GENÇLİK



NİSAN 2022



Berxwedana Kela Dimdimê

YURTSEVER GENÇLİK

Kûrdistan, welatê kûrdan û hemû gelên ku bindest û têkoşîn dike... Gelê azad, pêşerojek azad, li ser axa bêsînor û wekhev de, baweriyek ku jiyanek wusa dide rêya rast. Jiber vê ye ku ji her derî de dagirkerê ku vê rastiya jiyanê tune bike, nahêle xeyal bike jî derket. Dema ku gel têdikoşîya û ava dîkir, dagirker jî hewl dida ku vê avakirinê hilweşîne. Bi bikaranîna hêza di destê wî de xwest pêşîya vê yekê bigire, xwest gel bitirsîne û teslim bigre. Gelê ku serî netewand û ji bo vê canê xwe feda kir dîsa jî dest ji têkoşîna xwe berneda. Dijminên wî çiqas zêde dibûn, ewqas li ber xwe dida. Di vê berxwedanê de rola jin jî diyarker e. Jin bi nîzama xwe, bi nasnameya xwe ya dayikê, hem bi nasnameya xwe ya şervanî, hem bi nasnameya xwe ya xebatkar û hem jî bi nasnameya xwe ya şewandin di gelek alîyan de her tim roleke diyarker û pêşeng lîstîye. Hem di nav eşîran de xwedî fikr û hem jî di şeran de cihê xwe girt. Jin di dema dorpeçkirina kela Dimdimê de bi leşkeran re şer kiriye û di parastina kelehê de cih girtiye. Jinên ku hevjin û zarokên xwe di şer de winda kiribûn, ji bo tolhildana wan pêşengiya şer dikirin. Zadîne Xanim a ku mînaka jinên ku dema artêşê amadekariya şer kirine, perwerdeya

çekan dîtine û tevî şer bûne, yek ji van jinan e. Jinan nobet girtine û di parastina qesrê de li dijî dijmin şer kiriye. Teslimî dijmin nebûne û bi gelê xwe re canê xwe feda kirine.

Destana Kela Dimdimê ya ku heta roja me ya îro bûye destan û nehatiye jibîrkirin jî yek ji wan e. Gelê di Kela Dimdimê de, gelê ku jiyanê azad tecrube kiriye û ev jiyan kiriye. Gel ev tişt pêkan kiri bû. Lê Şahê Îranê ku ev yek nedixwest, dixwest her sal artêşa xwe bişîne kelehê ku şer bike û bikeve Kelehê. Weke ku di beşa yekem de jî hate gotin, Emîrxan, yanî Xanoyê Cengzêrîn, bi gelê xwe re li dijî artêşa Şah şer dike û nahêle ku mêtînger jî nêzî Kelehê bibin. Dîsa piştî zivistanê dijwar, bi hatina biharê re (ji ber rewşa zivistanê tu hêz nedikarî bigihêje Kelehê. Ji ber ku Şah bi vê yekê dizanibû, her sal di biharê de leşkerê xwe dişîne ser Kelehê ji bo şer). Şah ji her salî zêdetir leşkerên xwe ji bo dagirkirina Kelehê dişîne. Salek berê, dema ku artêşa Şah dîsa hewl dida dagîr bike, Xano û gelê xwe ferman-darên şah kuştî bûn. Ji ber vê yekê Şah hemû hêza xwe ji bo dagirkirina Kelehê derxistibû holê. Xano ji ber ku dizanibû wê îsal ne weke salên berê be, li dijî dagirkerîyê amadekariya xwe kiri bû. Xanoyê ku agahîya dagirkirina artêşa Şah girt, biryar dide meclîsa gel ku bicivin û li dijî dijmin şer bikin. Leşkerên wî

Yên ku hê jî berxwedana wan
didomînin, dixwazin rastiya jiyana wan ya
azad biceribînin, li hemberî dijmin serî
natewînin, heta ku encam bigrin
berxwedana xwe didomînin.



yê bi qasî 500 hezar kesî hebûn, lê dijmin du qatê wan bû. Her komê di nav xwe de dicivin û beriya ku dijmin bigihêje kelehê xwe amade dikirin ku şer bikin. Xano dema ku ji bo kontrolkirina amadekariyên şervan derdikeve, jinên ku bi çekên di destê xwe de amadehiya şer dikin dibîne, diçe li gel wan, hevsera bijîjk a ku di şerê berê de hevjin û kurê xwe winda kiriye, pêşengiya vê yekê dike û dibêje ku ew ji bo şer amade ne. Gelê ku beşdarî vî şerê ku wê bibe şerê sedsalê, bi baweriyeke mezin, beriya ku dijmin bigihêje kelehê bi rojan bi rê dikevin. Xano û hevalên xwe yê artêşê bi stratejiyek mezin nêz dibin û li dijî dijmin şer dikin. Artêş kom bi kom li dijî dijmin derdikeve, bi matmayîneke mezin dijmin şaş dike. Pêşî, çend boluk dê li dijî dijmin biçûya, paşê bolukên din ên li pişt xwe sekinîn dê bigirtana. Wateya vê yekê hem westandina dijmin, tirsandina dijmin û hem jî ew bû ku artêş kêr windahiyan

bide û di heman demê de derfeta bêhnvedanê bide, da ku li hember artêşek ewqas mezin şer bike. Artêşa Şah bi hemû hêza xwe bi mehan hewl dida ku bikeve kelehê û windahiyên mezin didan, Xano tevî gelê xwe berxwedaneke mezin nîşan didan. Dema ku Şah bi mehan xebera serketinê ji artêşa xwe negirt, qasidek şand cem Xano ku teslim bibe, lê dema bersiva ku ji Xano hêvî dikir negirt, gazî serfermandarê artêşê Seyfullah Xan kir ku rewşê hîn be. Dema ku Silêman Xan dibêje gelek windahiyên wan çêbûye û li hember Xano û artêşa wî zehmetî kişandine, şah hêrs dibe û wî davêje zindanê. Ev car Serdar Xanê ku, dema ku Şah, dixwest eşîrên Kurdan Bextiyar û Loran bixe bin mêtîngeha xwe, di nava artêşa Şah de şer kiribû û gelek Kurd kuştibû, bi Şah re diaxive ku artêşê teslim bistîne û daxwaza wî ji aliyê Şah tê qebûl kirin. Serdar Xan dema digihêje artêşê, giraniya rewşê dibîne û çend rojan êrîş nake, da ku leşker bi westa xwe daynin. Hewl dide ku stratejiya



Xano fam bike û di ronahiya serê sibê de dîsa ji nişka ve lê bixe. Tevî ku Xano gelek windahiyan dide jî, lê difikire ku di hundirê kelê de şer bike baştîre û leşkerê xwe paşde vedikişîne ji bo ku zêde windahiyan nede dijmin ku hîna jî hejmareke mezin bi hêza xwe ve ye. Di hundurê kelê de bergiriyê dike. Dema ku Serdar Xan bi artêşa xwe êrîş dike, mîmariya bi heybet a kelê dibîne, giraniya rewşê fam dike. Ne mim-kune ku dîwarê Kelê derbas bibin û hewl dide ku wê çawa dîwaran derbas bikin rêya vê difikire. Dema artêşa wî êrîş dikir, Xano û gel jî bi topan bersiv didan. Serdar Xan bi rojan bi windahiyan giran hewl dide ku kelehê dagir bike, lê karê wî pir zehmet e. Xano ji berxwedana gel moralek mezin digirt, xwarina wan li ber xilasbûnê bû, lê kesî nedixwest teslîm bibe û bi hemû hêza xwe li ber xwe didan. Di sîstema eşîretî ya kurdan de, kesê ku aramiya eşîrê xera bike neyê kuştin, ji eşîrê tê derxistin lê tu eşîr wî qebûl nake. Ew kes bi vî rengî ceza digre. Eşîra Virişîkan ku yek ji eşîrên kurdan e, giliyê Xano ji Mehmudê Merekanî dikin, ku aramiya eşîrê xera kiriye û heta dixwezî ku wî bikujin û bi vî awayî ceza bikin, lê Xano ewî nakuje, wî jî destên gundiyan bizorî digre û wî dîne Kelehê. Mehmud bi tu karî re mijul nabe. Dibêje Xano ya herî xerab li wî kiriye, hemû mal û milkê wî jê kiriye. Mehmud di van rojên dijwar dibîne dixwaze xwe bigihîne Serdar Xan ku tola xwe ji Xano hilîne. Ji Kelehê derdikeve û diçe cihê ku Serdar Xan û leşkerê wî lê ne. Di navbera wan de çemek heye. Serdar Xan pêşî dixwaze wî bikuje, lê dema ku Mehmud dibêje ez teslîm bûme û dê alîkariya wî bikim, wî nakuje. Mehmud li ser kaxezekê dibêje ku li

paş kelê rêyeke avê ya bi kevîran heye. Ew rê rêya ku hewcedariya avê ya kelê tê peydakirin e. Dinivîse, ku ew avê bibire, av naçe kelê û ew ên tî bibinin, gel jî wê teslîmî wî bibin. Paşê Serdar Xan rêya avê dibîne û ava rê dibire û li bendê dimîne. Roja din xelkê kelê pê dihesin ku av di bîrê de pir kême e, Xano pê dihesê ku dijmin ev yek kiriye. Şevê bi qasî sed leşker dişîne ser kaniyê ku ji xelkê kelehê re avê werbigirin, lê dijminê ku li kêleka çem ketibû kemînê, hemîyan qetil dike. Dema dibîne ku leşkerên wî venegeriyane, difikire ku alîkariyê ji eşîran bixwaze. Kurê xwe yê mezin û leşkerekî bi xwe re dişîne da ku ji cihekî din ê kelê re biçin xeber bidin, lê kurê wî û leşkerê din jî ji aliyê dijmin ve tên şehîdkirin. Xano dibîne ku alîkarî jî nabe û xelkê wî ji ber birçîbûn û tîbûnê di rewşeke nebaş de ne, Xano meclîsê dicive û li ser rewşê diaxvin. Dibêje ku wan li hember mezintirîn artêşa sedsalê berxwedaneke mezin nîşan dane û tevî vê yekê jî qutbûna rêya avê û qedandina xwarinê rewş dijwar kiriye. Lê çi dibe bila bibe, dibêje ez teslîmî Şah nabim, xelkê meclîsê jî jê re dibêjin em teslîm nabin. Xano pêşniyar dike ku barûtê li binê kelê deynin û kelê biteqîn û bi gel re biryara teqandina kelê didin û kelê diteqînin. Teslîmî dijmin nabin û canê xwe feda dikin. Ew gelên Kela Dimdimê bûn, ku rastiya jiyana azad bi hev re serpêhatî kiribûn û teslîmî dijminê ku destûr neda vê jiyana azad nebûn, bi hev re canê xwe feda kirin. Heta dijmin jî ji kesên ku ev destan nivîsandine matmayî ma. Berxwedana Kela Dimdimê li gundên dûr ji ziman derbasî gelê Kurd bû, bû destanek û heta îro da jiyandin. Yên ku hê jî berxwedana wan didomînin, dixwazin rastiya jiyana wan ya azad biciribînin, li hemberî dijmin serî natewînin, heta ku encam bigrin berxwedana xwe didomînin.



Güneş Ülkesinde Diriliş
Birinci Kitap
AMARA
III. CİLT

1949, Nisan'ın 3'ü idi. Uzun, upuzun, trajik bir destan kadar uzun bir geceydi! Sancılar içinde kıvranıyordu. Daha önce dört doğum yapmış bu kadar acı çekmemişti. Yanı başında, doğumu yaptıracak, "Pîrikê Emine," diye hitap ettikleri, yaşlı tecrübeli, bilge doğum ebesi yaşlı kadın, onu yatıştırmaya, sakinleştirmeye çalışı-

yordu. Sancılar aralıklarla gelip geçiyordu. Her sancı geldiğinde yaşlı kadın, onu evin içinde yürütüyor, yürüdükçe sancıyı daha az hissediyordu. Evin duvarları üstüne uzunlamasına, boydan boya ikiye bölen, "mağ," denilen uzun ve kalın bir kütük yerleştirilmişti. Kütük ile duvar üstüne enlemesine, yan yana düzgün, sağlam kavak ağacı direkleri dizilmişti. Kavak direklerinin üstüne de söğüt dalları sık bir şekilde dizilmiş, söğüt dallarının üzerine "pelax" denilen uzun bir ot, yerleştirilmişti. Otun üzerine toprak atıp iyice sıkıştırılmıştı. Uzun ve kalın kütüğün altına, "stûn" denilen sağlam bir kütük-direk yerleştirilmişti. Toprak çatının tüm ağırlığını bu "stûn" denilen kütük kolon çekiyordu. Emine bu "stûna" bir şerit bağlamış, Üveyiş çok sancı çektiğinde, yere

*Bu fırtınalı gecede, avludaki
erkeci, ilk mevsim güllerinin mest
edici kokusu, üç gündən beri devam
eden fırtına, yağmur ve rüzgâra
karışıyordu*



En büyük okul yaşamın kendisiydi. Pratikte binlerce yıldan beri denenip, sınanan ve asla yanıltmayan bilgilere sahipti. Gelenek, ana tanrıça kültüründen beri sürüp geliyordu. Öğrenilen bilgi ve tecrübeler kuşaktan kuşağa aktarılarak devam ediyordu.

çömelip bu şeridi çekip, güç alarak sancısını hafifletmeye çalışıyordu. Üveyiş, sancılar içinde kıvranıp duruyor, korkuları sancısını bastırıyordu. İki de bir elini karnına atarak, bebeğinin yaşadığına emin olmak istiyordu. Her elini karnına attığında, bebeğin hareket ettiğini fark edince, içten içe seviniyor, sevinci tüm sancılarını ve acılarını bastırıyordu. Bir tek anda, bir tek zaman akışında korku, sevinç ve acıyı birlikte yaşıyordu. Sancıları gittikçe artmaya ve sık tekrarlamaya

başlıyordu. Yaşama sevinci! Kaybetme korkusu! Bıçak keskinliğinde sancı ve acılar! Gece, fırtına, yağmur ve Ömerin gözleri! Ömerin gözleri gece boyunca, Üveyişin gözleri içinde gezinip duruyordu. İçinde bildiği tüm duaları okuyor, durmadan besmele çekiyordu. Bu fırtınalı gecede, avludaki erkenci, ilk mevsim güllerinin mest edici kokusu, üç günden beri devam eden fırtına, yağmur ve rüzgâra karışıyordu. Ömer bir erkek evlat düşlüyordu! Üveyişin sancıları tuttundan beri, Ömer heyecandan yerinde duramıyor ayakta geziniyordu. Üveyişten daha çok o sancılar çekiyordu. Tüm zamanlar kör düğüm olmuş, gelip düşlerine kilitlenmişti. Yatmadan, uymadan gözleri, Üveyişin gözleri içinde, sabırsızlıkla bekliyordu. İki odalı evin içi, düşlerle dolmuştu. Duvar da ayna. Aynada anılar ırmağı, dönüp dolaşıyor, Al-lahtan bir oğul diliyor, dileğini dualarla fısıldıyor, durmadan besmele çekiyordu. Uzandığı yataktan acılar içinde kıvranıyor, her elini karnına attığında, bebeğin kıpırdadığını fark edince, sevinçten bağırıp çığlık atıyordu. Bedeni sancı ve acıdan kıvranıyor korku, sevinç ve acıyı bastırıyordu. Bebeğin hareketlerini fark kedince, seviniyor, sevinci korku, ağrı,





Allah'ım bu çocuk neye işarettir? Korkuyorum zorlu bir doğum olacak," diye düşünüyordu.

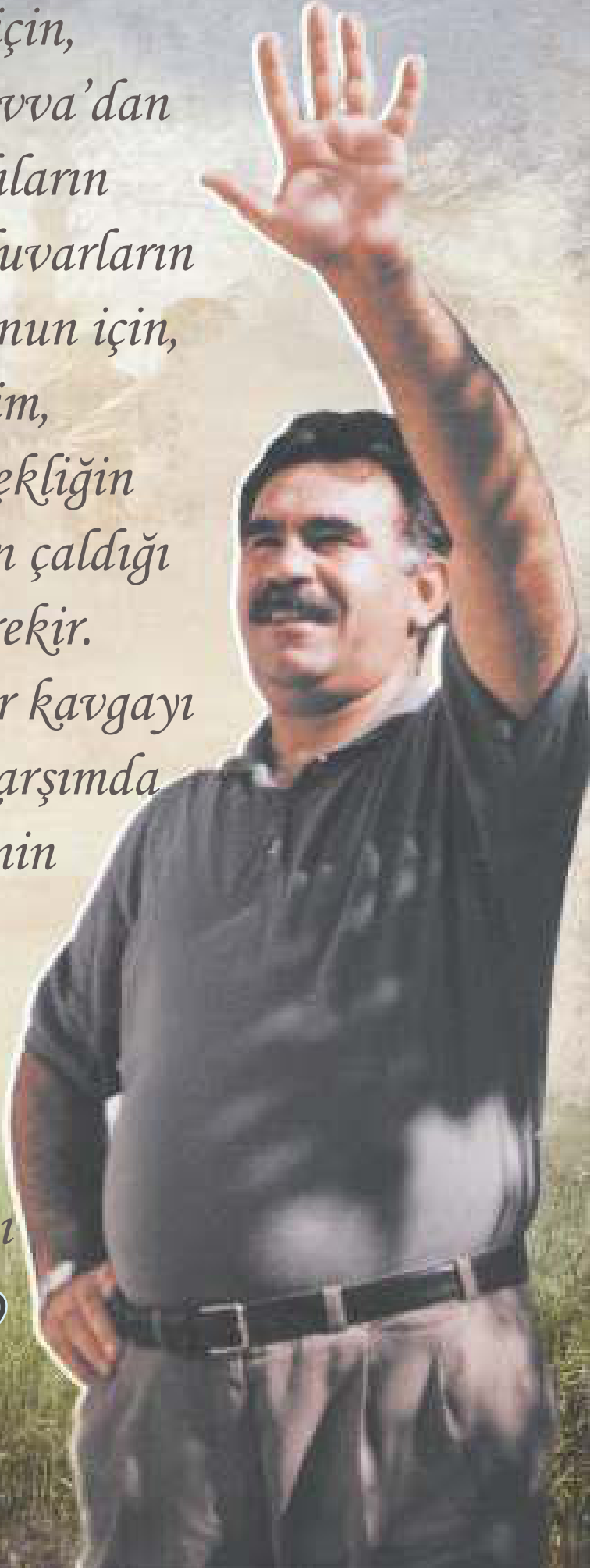
acı ve sancıyı bastırıyordu. Kaybetme korkusu! Bebeğinin yaşadığına inanma sevinci! Bedenini kasıp kavuran sancı ve acı! Bebeğini kaybetme korkusu onu halden hale, renkten renge sokuyordu. Her an, her saniye bebeğinin sapasağlam yaşadığına emin olmak istiyordu. Karnındaki bebeğin hareketleri ayaklarıyla karnını tekmelemesi, sevincini artırıyordu. İki gözlü evin içi heyecanlı bir bekle-yişle, sevinç doluyordu. Başında yaşlı bilge kadın, Üveyiş; tarifi zor sancılar içinde zamana direniyordu. Ömer dışarıda evin önünde soğukta aç, susuz heyecanında deli gibi geziniyordu. Ne soğuk, ne açlık ne de susuzluk hissediyordu. Bir tek gözleri, Üveyişin gözlerinde dolanıyordu. Yerde, yedi rengi solmuş, eski nakışlı bir kilim, yanı başında Pîrikê Emine, Pîrikê Fatme ve annesi Havva duruyordu. Hepsi sessiz sedasız, onun başında bekliyor, o sancılar içinde kıvranıp onlara bakıyordu. Beşincisi, kız mı oğlan mı diye merak ediyor, sonra; "ne fark eder, hepsi evlat değil mi," diyordu kendi kendine. Yaşlı bilge kadın doğum yaptırmaya hazırlanıyordu. Pîrikê Fatme ona yardım ediyordu. Hawa kızının yanı başında bekliyordu. Ama

da çocuk doğumlarında ebelik yapan, yaşlı, tecrübeli bilge kadınlar vardı. Tümüne "doğum ebesi" anlamında "Pîrik" deniliyordu. Ama her birinin ayrı ayrı adı vardı. Pîrikê Emine, Xemkê Kadın, Ayşe Nine, Pîrikê Fatme, Ayn Teyze! Köyde doğan tüm çocuklara bunlar ebelik yapmıştı. Pîrikê Emine; yüzü ışıltılı, altmış beş yaşında, hala diri ve güçlü, tecrübeli, deneyimli bir doğum hemşiresiydi. Batı tıp bilgilerine göre hiç okumamıştı. Cahil değildi. Sağlam bilgileri yaşam okulunda edinmişti. En büyük okul yaşamın kendisiydi. Pratikte binlerce yıldan beri dene-nip, sınanan ve asla yanıltmayan bilgilere sahipti. Gelenek, ana tanrıça kültüründen beri sürüp geliyordu. Öğrenilen bilgi ve tecrübeler kuşaktan kuşağa aktararak devam ediyordu. Dışarıda insanı çıldır-tan fırtına sürüp gidiyordu. Bilge kadın, Pîrikê Emine; "korkuyorum, korkuyorum bu gece, zorlu bir doğum olacak! Zorlu bir doğum! Ömrümde böyle sancılı bir doğum daha görmedim. Ya bu fırtına! Ya bu gök gürültüsü! Ya bu sağa-nak yağmur da neyin nesi? Allahım bu çocuk neye işarettir? Korkuyorum zorlu bir doğum olacak," diye düşünüyordu.

Sevda Kadını

Seninle yaşamak için,
aramızda adem ile Havva'dan
beri ekilen kara çalıların
sökülmesi yükseltilen duvarların
kaldırılması gerekir bunun için,
ilk sınıf, ilk hakim,
yalancı ve zalim erkekliğin
yenilmesi ve uygarlığın çaldığı
ateşin alınması gerekir.
prometeus'lara bedel bir kavgayı
göze aldım.dünyayı karşımda
buldumpromete'nin
memleketinde
haince esir
düşürüldüm
ey kutsal ana
ve sevda kadını

REBER APO



BU KİRLİ DÜNYA DA NASIL BU KADAR TEMİZ KALABİLDİN

RÊBER APO

